

సంసాదక్రీయం

నాస్తి మాత్య నహా గురుః

నాస్తి మాత్య నమః ఘోషో

నాస్తి మాత్య నమః సఖా

భావం: తల్లితో సమానమైన గురువు లేరు, తల్లితో సమానమైన పూజ్యులు లేరు, మిత్రులు లేరు.

నిజమే! తల్లిప్రేమ ఎన్నటికి తరగనిది. “అమ్మ” అనేమాటలో దాగియున్న అనుభూతి, ఆనందం, అనురాగం, అంతా ఇంతాకాదు. మనసున్న మనిషేకాదు, మాటలు రాని మూగజీవులు కూడా అమ్మను తలపింపజేస్తాయి.

ఎందరో మహానుభావులు, కొందరికే వందనాలు. ఆ కొందరిలో మరియుతల్లి ప్రథమురాలు అని చెప్పాలి. ఎందుకంటే అందరిలా ఆమె ఒక సామాన్య స్త్రీ అయినా, ఆమె జన్మ ఒక ప్రత్యేకం. దైవ ప్రణాళికలో మానవ రక్షణ నిమిత్తం అపురూపంగా, పవిత్రంగా రూపొందించబడింది. పుట్టడం గొప్పకాదు. ఆ జీవితం ద్వారా ఇతరులను జీవింపజేయడం మహోన్నతం. తన కళ్ళముందే తన కుమారుడను అవహేళన చేస్తూ ఉంటే, యూదులరాజు, దావీదు కుమారుడా! జయము! అన్నవారు సిలువ వేయండి అని కేకలు పెడుతూ ఉంటే, ఘోరమైన సిలువ మరణాన్ని పొందుతూ ఉంటే బాధను మనసులో దిగమింగుకొని లోకరక్షణ కొరకు మౌనంగా భరించింది. తన కుమారుని మరణం ద్వారా పాపంలో పడిపోయిన మానవాళి జీవం పోసుకుంటుందని, దేవుని మహిమలో భాగస్థులవుతారని ఆనందించింది. ఆమె త్యాగం, సహకారం వర్ణించలేనటువంటివి.

అందుకే శ్రీసభ మరియుతల్లి యొక్క ఔన్నత్యాన్ని గౌరవిస్తూ దైవార్చనలో ఒక ప్రత్యేకమైన స్థానాన్ని ఇచ్చింది. సహరక్షకి అయిన ఆమె జీవితంలో కొన్ని

ఘట్టాలను సృరిస్తుంది. అందులో ఒకటి ఆమె జననం. (సెప్టెంబరు 8). జన్మదినాన బహుమతులు ఇవ్వడం ఆనవాయితీ. ఇది బాంధవ్యాలను స్థిరపరుస్తుంది. మరి మన ఆధ్యాత్మిక తల్లియైన మరియుతల్లికి ఏ బహుమానం ఇవ్వాలి. ఆ తల్లిని ఏవిధంగా సంతోష పెట్టగలం! ఆమెతో మన బాంధవ్యాన్ని ఎలా స్థిరపరచుకోగలం? గౌరవ ప్రధంగా జపమాలను వల్లిస్తూ, తనకుమారుడైన క్రీస్తు అగుడుజాడల్లో నడవడమే మనం ఇచ్చే బహుమానం. ఇదే ఆ తల్లిని సంతోషపెట్టే బహుమానం అని నేను అంటాను.

“అమ్మ ఉన్నచోట అన్ని ఉన్నట్లే” అని అమెరికా అధ్యక్షులలో ఒకరైన అబ్రహాం లింకన్ అన్నారు. అవును. ఆ తల్లి ఉన్నచోట మన రక్షకుడైన క్రీస్తు ఉన్నాడు. క్రీస్తు ఉన్నచోట ప్రేమ, క్షమాపణ ఉన్నాయి. ప్రేమ, క్షమాపణ ఉన్నచోట ఆయనలో మనకు స్థానం ఉంది. అదే పరలోకం. ఆ పరలోకానికి మనందరిని చేయిపట్టుకొని నడిపించే తల్లే, మరియుతల్లి.

అనురాగ పల్లకి, ఆనంద మల్లిక,
మరియుతల్లికి జన్మదిన శుభాకాంక్షలు.

Fr. Akkumal.

ఫా. దావూల విజయ కుమార్

ఎడిటర్

సామాన్య 23వ ఆదివారం

08-09-2019

సోలో.జ్ఞాన 9:13-18 ఫిలోమోను 1:9-10,12-17 లూకా 14:25-33

క్రీస్తు ప్రభువుకు శిష్యులుగా జీవించడం అనుకున్నంత సులభం కాదు. అది ఒక సవాలు. అవును. యేసు ప్రభువును విశ్వసించి, ఆయన సందేశాలను ఆదేశాలను, శ్రద్ధగా ఆలకించి, తదనుగుణంగా జీవించిదలచుకున్న వారికి క్రైస్తవ జీవనం ఒక సవాలుగానే కనిపిస్తుంది. ఎందుకంటే యేసుక్రీస్తు ప్రభువునే తన జీవితానికి అధినాథుడుగా భావించి, తన జీవితాన్ని ఆయన పాపన హస్తాలలో ఉంచి “ప్రభూ, నీ చిత్త ప్రకారమే నన్ను నడిపించు” అని అనడం అంత సులభం కాదు, అన్న మాట ప్రకారం ప్రభువుకు సంపూర్ణ విధేయులుగా వినములుగా జీవించడం మరింత కష్టం. గనకనే యేసు ప్రభువు తన దివ్య శరీర రక్తాలను మనకు జీవాహారంగా ప్రసాదించారు. భక్తి విశ్వాసాలతో “తనను” లోకానే వారిని తానే శక్తి మంతులను చేస్తారు, తనే చేయిపట్టి తన వెంట నడిపిస్తారు, తనకు యోగ్యులైన శిష్యులుగా తానే తీర్చిదిద్దుకుంటారు.

మొదటిపఠనం: సోలో.జ్ఞాన 9:13-18

క్రీస్తు పూర్వం ఒకటవ శతాబ్దంలో ఈజిప్టు దేశంలోని అలెగ్జాండ్రీయా నగరం సకల విద్యలకు నెలవుగా వర్ధిల్లుతూ ఉండేది. ఆ కాలంలోనే ప్రసిద్ధ గ్రీకు తత్వవేత్త అరిస్టాటిల్ అలెగ్జాండ్రీయాను సందర్శించాడనీ, ఆయన తాత్విక బోధలను అనుసరించే శిష్యులు అనేకమంది అలెగ్జాండ్రీయాలో ఉండేవారనీ చెబుతారు.

ఈ అలెగ్జాండ్రీయాలో యూద జాతీయులు కూడా నివసిస్తూ ఉండేవారు. వీరు అల్పసంఖ్యాకులు కావడం వల్ల సహజంగానే వీరిమీద గ్రీకు తాత్విక భావాలు, గ్రీకు సంస్కృతీ సంప్రదాయాల ప్రభావం బలంగా ఉండేది. దీనితో అలెగ్జాండ్రీయాలోని అనేకమంది యూదులు తమ మత విశ్వాసాలను ఆచార వ్యవహారాలను మరచి భ్రష్టుజీవనం గడపసాగారు.

ఈ నేపథ్యంలోనే అలెగ్జాండ్రీయాలో ఉన్న యూదమత భక్తుడొకరు ఈ జ్ఞానగ్రంథ రచన చేశారు. ప్రభువైన దేవుని పట్ల అచంచల విశ్వాసంతో జీవించడమే యథార్థమైన జ్ఞానానికి మూలమనీ, గ్రీకు జాతీయుల తాత్విక బోధనల కంటే ప్రభువైన దేవుని దివ్యజ్ఞానమే సర్వోత్తమమైనదనీ ఈ గ్రంథంలో చెబుతున్నాడు రచయిత.

ఈరోజు మనం చదువుకుంటున్న పఠనం సోలోమోను రాజు జ్ఞానం కోసం చేస్తోన్న ప్రార్థనలో ఒకభాగం. ఈ భాగంలో రచయిత దేవుని చిత్తాన్ని గ్రహించడానికీ, తదనుగుణంగా జీవించడానికీ మనం చేయవలసినదేమిటో బోధిస్తున్నాడు.

ఇందులో మనం గమనించవలసిన ముఖ్యాంశాలు మూడు:

మొదటిది: మానవ జీవితాలు క్షణికమైనవీ, వారి మనస్సులు నిలకడ లేనివనీ చెబుతున్నాడు రచయిత. అయితే మానవులు అనేక “యూతనలు” పడుతూ సంపాదించిన “భూమి మీద వస్తువులకు” సంబంధించిన జ్ఞానం మాత్రం శాశ్వతంగా నిలచి ఉంటుంది. కానీ మానవులు ఎన్ని యూతనలు పడినా దేవుని చిత్తాన్ని మాత్రం గ్రహించలేరు.

రెండవది: కానీ దేవుడు తన పవిత్రాత్మను ప్రసాదించినట్లయితే, మానవ మాత్రులు సైతం దేవుని చిత్తాన్ని గ్రహించగలుగుతారు, “రుజుమార్గమున” నడువగలుగుతారు.
మూడవది: అయితే ప్రభువైన దేవుడు తనకోసం వెదకేవారికి, తనపట్ల భయభక్తులు గలవారికి, తనకు సంపూర్ణ విధేయులుగా జీవించేవారికి మాత్రమే తన పవిత్రాత్మను అనుగ్రహిస్తారు.

రెండవ పఠనం: ఫిలోమోను 9-10,12-17

పునీతపౌలు ఫిలోమోనుకు రాసిన లేఖ వ్యక్తిగత లేఖ. ఈ లేఖను ఆయన రోమునగరంలో బందిగా ఉన్నకాలంలో గానీ, లేక ఎఫేసు నగరంలో బందిగా ఉన్న కాలంలో గానీ రాసి ఉంటారని బైబులు పండితులు అభిప్రాయపడుతున్నారు.

కారాగారంలో ఉండగా పౌలుకు ఒనేసిము అనే ఒక బానిస పరిచయమవుతాడు. అతడు కొలొస్సా పట్టణంలో ఉన్న తన యజమానుడి వద్ద నుండి పారిపోయి వచ్చినవాడు. అతడి యజమానుడి పేరు ఫిలోమోను. ఒనేసిము కారాగారంలో ఉండగానే పౌలు ప్రబోదాలు విని, హృదయ పరివర్తనం పొంది క్రైస్తవుడవుతాడు. అనంతరం సువార్తా పరిచర్యలో పౌలుకు సహాయకుడుగా సేవలందిస్తాడు. ఒనేసియు అంటే పౌలుకు ఎంతో అభిమానం, అతడిని తన కుమారుడుగా, “క్రీస్తునందు ప్రియ సహోదరుడుగా” భావించాడు.

కానీ కొంతకాలం తరువాత పౌలు ఒనేసిమును కొలొస్సాలోని ఫిలోమోనుకు వద్దకు పంపుతాడు. ఒకప్పుడు ఏ యజమానుడి వద్దనుండి పారిపోయి వచ్చాడో, ఇప్పుడు క్రైస్తవుడుగా తిరిగి అదే క్రైస్తవ యజమానుడి దగ్గరికి వెళ్తున్నాడు ఒనేసిము. పౌలు రాసి ఇచ్చిన ఈ లేఖను ఒనేసిము తన వెంట తీసుకువెళ్ళి ఫిలోమోనుకు అందజేశాడు ఇలా ఒనేసిము సులువుగా ప్రయాణం చేసేటంత దూరంలో కొలొస్సా పట్టణం ఉన్నదీ అంటే, అతడు రోము నగరం నుంచి కాకుండా ఎఫేసు నగరంలో బందిగా ఉన్న కాలంలోనే ఇది సంభవించి ఉంటుందనీ బైబులు పండితులు చెబుతున్నారు. ఇకపోతే ఈనాటి పఠనంలో పౌలు ఒకప్పుడు తనకు బానిసగా ఉన్న ఒనేసిమును ఇకపై బానిసగా చూడవద్దనీ, “క్రీస్తునందు ప్రియ సహోదరుడుగా” ఆదరించుమనీ ఫిలోమోనుకు కోరుతున్నాడు. “అతడు సేవకమాత్రుడు కాదు. సేవకుని కంటే ఎన్నియో రెట్లు అధికుడు అతడు క్రీస్తునందు ప్రియ సహోదరుడు” (ప.16) ఇక్కడ మనం గమనించవలసిన ముఖ్యాంశమేమిటంటే ఆనాటి సమాజంలో వేరూనుకొని ఉన్న బానిస వ్యవస్థను తొలగించడానికి పౌలు ప్రత్యక్షంగా ఎలాంటి చర్యలూ చేపట్టలేకపోయినప్పటికీ, బానిసత్వానికి తావులేని విధంగా మానవ సంబంధాలను సంస్కరించడానికి మాత్రం చిత్తశుద్ధితో కృషిచేశాడు.

సువార్తా పఠనం: లూకా 14:25-33

యేసుక్రీస్తు ప్రభువు శిష్యులుగా జీవించాలంటే చెల్లించవలసిన మూల్యం ఏమిటో ఈనాటి సువార్తా పఠనం మనకు తెలియజేస్తుంది.

యేసుక్రీస్తు ప్రభువుకు శిష్యులు కావడమూ అంటే సాక్షాత్తు ఆయన దైవపుత్రత్వపు పావిత్ర్యాన్ని, మహిమనూ కూడా పుణికిచ్చుచుకోవడమేనన్న సత్యాన్ని తెలుసుకోవాలి.

యేసుప్రభువు శిష్యవ్రతంగా యెరూషలేము నగరానికివెళ్తున్నారు. అక్కడే తాను మరణించి పునరుత్థానుడై కడకు తండ్రి దేవుని మహిమావరణంలోనికి పునః

ప్రవేశించబోతున్నాడన్న సత్యం ప్రభువుకు మాత్రమే తెలుసు. ఆ సమయంలో ప్రభువువెంట గొప్ప జనసమూహమే ఉంది. కానీ ఆ క్షణంలో యేసుప్రభువు కోరుకుంటున్నది జనసమూహాలను కాదు, తనతో కలసి నడిచే సమ యాత్రికులను కాదు. యేసు ప్రభువు ఎదురుచూస్తున్నది దృఢవిశ్వాసంతో అంకితభావంతో తనను అనుసరించే శిష్యులకోసం, ప్రభువైన దేవుడు చేసిన వాగ్దానాలన్నీ తన ద్వారానే నెరవేరుతాయని నమ్మి తనను అనుసరించే శిష్యులకోసం! అవును యేసుప్రభువుకు కావలసింది తనను యాంత్రికంగా “అనుసరించే” వాళ్ళు కాదు. ఆయనకు చిత్తశుద్ధిగల శిష్యులుకావాలి, తమకున్న సర్వస్వాన్నీ “త్యజించగల” శిష్యులు కావాలి. అందుకు సిద్ధంగాలేని వాళ్ళు తన శిష్యులు కాలేరని స్పష్టంగా చెప్పారు. గనకనే ఈ పఠనంలో ప్రభువు “నా శిష్యుడు కానేరడు” అనే మాట ముమ్మారు పలికారు.

ప్రభువు కోరుకునే శిష్యులు ఆయన సందేశాలను ఆలకించాలి, వాటిని తూచా తప్పక ఆచరించాలి. తండ్రి దేవుడు తనకు అప్పగించిన లోకరక్షణ కార్యాన్ని సంపూర్ణం కావించడానికి తన సంపూర్ణ సహాయ సహకారాలను అందజేయాలి.

ఈనాటి సువార్తా పఠనంలో రెండు ప్రధాన భాగాలున్నాయి

మొదటి భాగం: యేసు ప్రభువు తన శిష్యులు కాగోరేవారు విధిగా పాటించవలసిన మూడు నియమాలను గురించి చెబుతున్నారు.

1. యేసుప్రభువుకు శిష్యులు కాగోరేవారు లౌకికమైన బంధనాలను బంధుత్వాలను, లౌకికమైన కార్యకలాపాలన్నింటినీ “ద్వేషించాలి” అంటే ప్రభు శిష్యులు, ప్రభు క్రీస్తును మాత్రమే ప్రేమించాలి, లౌకికమైన వాటినిన్నిటినీ ద్వేషించాలి, త్యజించాలి. యేసు ప్రభువునకు శిష్యులుగా జీవించడానికి బంధుత్వాలు ఆటంకాలుగా నిలిస్తే వాటిని తెంచుకోగలగాలి. అలాగే ప్రభువును అనుసరించడానికే స్వప్రయోజనాలు, ఆశాపాశాలు, ఆదర్శాలు అవరోధాలయితే, వాటినిన్నింటినీ ద్వేషించాలి, త్యజించాలి.

తన శిష్యులందరు తనతో వ్యక్తిగత అనుబంధాన్ని ఏర్పరచుకోవాలనీ, తన పవిత్రతను పంచుకోవాలనీ, తమ తల్లిదండ్రులతో గానీ బంధుమిత్రులతోగానీ “పవిత్రమైన ఆధ్యాత్మికమైన బాంధవ్యాన్ని పెంపొందించుకోవాలనీ యేసుప్రభువు కోరుతున్నారు. యేసు క్రీస్తు ప్రభువుతో తమకుగల అనుబంధానికి ఆటంకాలుగా నిలిచే లౌకిక బంధనాలను సవాలుచేసే లౌకిక శక్తులను, ప్రశ్నించే లౌకిక వాదాలన్నింటినీ తక్షణమే వదలుకోవాలని ప్రభువు ఆదేశిస్తున్నారు.

మరోమాటలో చెప్పాలంటే యేసుప్రభు శిష్యులు తమ జీవితాలలో ప్రభువుకే పెద్దపీట వేయాలి. ఆయనకే అగ్రతర ప్రధాన్యం ఇవ్వాలి. ఆయనతోనే అత్యంత సన్నిహిత సంబంధ బాంధవ్యాలను పెంపొందించుకోవాలి. అలా యేసు ప్రభువుతో తమకుగల అనుబంధానికి అనుగుణంగానే, యేసు ప్రభు సంకల్పానుసారమే తన తల్లిదండ్రులతో గానీ బంధుమిత్రులతోగానీ, లౌకిక సమాజంతోగానీ, ప్రపంచంతోగానీ సంబంధాలు కలిగి ఉండాలి, అంటే లౌకికమైన అనుబంధాలను కూడా వారు ఆధ్యాత్మిక బంధాలుగా మలుచుకొని, ప్రభు మార్గనిర్దేశం ప్రకారమే వాటిని కొనసాగించాలి. ఎట్టి పరిస్థితులలోను ఈ బంధుత్వాలు, లౌకిక సంబంధాలు యేసుప్రభువుతో మనకు గల “ఆత్మీయ బంధానికి” అడ్డుగోడలు కాకుండా జాగ్రత్తపడాలి.

యేసుప్రభువు తాను బోధించే దేవుని వాక్యను ఆలకించి, భక్తి శ్రద్ధలతో ఆచరిస్తూ

తండ్రి దేవునితో తనకుగల దివ్యానుబంధంలో భాగస్వాములయ్యేవారినే తన శిష్యులుగా స్వీకరిస్తారు. గనక ప్రభు వాక్కును ఆలకించడం, ప్రభు ఆజ్ఞలను, ఆదేశాలను అక్షరాలా పాటించడం ప్రభు శిష్యుల ప్రథమ కర్తవ్యం.

“దేవుని వాక్కును ఆలకించి, దానిని పాటించువారు మరింత ధన్యులు” (లూకా 8:21). సిలువ అంటే కష్టం,నష్టం, తిరస్కారం, అపనిందలు, అవమానాలు. ఇవన్నీ ప్రభుశిష్యులకు తప్పనిసరిగా ఎదురవుతాయి. ఎందుకంటే యేసుప్రభు శిష్యులుగా వీరు నిస్వార్థంగా సువార్తా ధర్మాలను నిర్వర్తిస్తూ ఉంటారు, లౌకికమైన బంధాలు అనుబంధాలను వదలుకుంటారు, లౌకికమైన సిరిసంపదలను త్యజిస్తారు, లౌకిక ప్రపంచానికి భిన్నంగా జీవిస్తూంటారు. ఇవన్నీ లౌకికులకు ఆక్షేపణీయమవుతాయి, “సిలువలన్నింటినీ ప్రభు శిష్యులు అనుదినము అడుగుడుగున మోసుకుంటూ జీవించవలసి వస్తుంది.

అంతేకాదు ఆనాడు “సిలువ అంటే సిలువ మరణమని అర్థం. ప్రభు శిష్యులు అవరసమైతే సిలువపై మరణించడానికి సైతం సిద్ధంగా ఉండాలి. ప్రభువు కోసం ప్రాణత్యాగం చేయడానికైన వెనుకాడరాదు.

ప్రభు శిష్యులు ప్రభువును “వెంబడించాలి” ప్రభు శిష్యులు లోకాన్నీ లౌకిక బంధాలను సిరిసంపదలను వదలుకోవడం తమ మనోబలాన్ని పరీక్షించుకోవడానికో, లోకంపట్ల లౌకికులపట్ల ద్వేషంతోనో కాకూడదు. యేసుక్రీస్తు ప్రభువును “వెంబడించే” ఉద్దేశ్యంతోనే లోకాన్ని లౌకిక సంబంధాలను వదలుకోవాలి. ప్రభువును “వెంబడించే” శిష్యులు, దేవుని సన్నిధానంలో ప్రభుక్రీస్తు దైవ పుత్రత్వంలో భాగస్వాములు కాగలుగుతారు, ప్రభువైన దేవునికి ప్రియ కుమారులుగా కొమార్తెలుగా వర్ణింపబడుతారు.

అంతేకాదు యేసుప్రభువును “వెంబడించే” శిష్యులు, ప్రభువు అనుభవించిన శ్రమలు సిలువ మరణాలలో భాగస్వాములు కావడానికి కూడా తమ సంసిద్ధతను వ్యక్తం చేస్తున్నారు ఇలా ప్రభు శ్రమలలో భాగస్వాములయ్యే ప్రభు శిష్యులు ఆయన “దివ్యరూపధారణ” ఘట్టంలో వ్యక్తమైన ఆయన “దైవపుత్రత్వపు మహిమలో” సైతం భాగస్వాములు కాగలుగుతారు.

రెండవ భాగం: మనకు రెండు ఉపమానాలు కనిపిస్తాయి.

మొదటిది: “గోపురం నిర్మించదలచిన వాని” ఉపమానం. గోపురం కట్టదలచుకున్నవాడు ముందుగా అందుకు ఎంత డబ్బు ఖర్చవుతుందో లెక్కకడతాడు. దానికి తగిన “సాధన సంపత్తి” తన వద్ద ఉన్నదా లేదా అని ఆలోచిస్తాడు. అనంతరం ఆరంభించిన గోపుర నిర్మాణాన్ని శ్రద్ధగా పూర్తి చేసే ప్రయత్నం చేస్తాడు.

అలాగే యేసుప్రభువుకు శిష్యుడు కాదలచినవాడు ప్రభువును అనుసరించాలంటే తాను ఎలాంటి త్యాగాలు చేయవలసి ఉంటుందో, ఏయే బంధాలు అనుబంధాలను త్యజింపవలసి వస్తుందో ముందుగానే అంచనా వేసుకొని, అందుకు మనఃపూర్వకంగా సిద్ధపడాలి. యేసు ప్రభువు తన తండ్రి దేవుడు చిత్తాన్ని నెరవేర్చడానికి ఏ విధంగా తన సర్వస్వాన్నీ త్యజించగలిగాడో, అలాగే యేసు ప్రభు శిష్యులు సైతం ప్రభువును వెంబడిస్తూ ఆయన మహిమలో పాలుపంచుకోవడం కోసం తమకుగల సర్వస్వాన్నీ వదలుకోగలగాలి.

రెండవది: తనకంటే బలవంతుడైన శత్రురాజు దండెత్తి వస్తున్నాడని తెలిసి, తమ సైన్యం

బలాబలాలను అంచనావేస్తూ “అలోచిస్తోన్న ఒక రాజుకు సంబంధించిన ఉపమానం. ఇక్కడ ఈ ఉపమానంలో రాజు తాను అనుసరించవలసిన యుద్ధ వ్యూహం గురించి ఆలోచిస్తున్నాడు. ఒక “యుద్ధ వ్యూహమూ” అంటే అది జీవన్మరణాలకు సంబంధించిన వ్యూహం, గెలుపు ఓటములకు సంబంధించిన వ్యూహం, దేశ సార్వభౌమాధికారానికీ దేశ ప్రజల భవితవ్యానికీ సంబంధించిన వ్యూహం. గనకనే ఇప్పుడు రాజు చేసే “అలోచన” అత్యంత ప్రధానమైనది, అతడు తీసుకోబోయే నిర్ణయం మీదనే దేశ భవిష్యత్తు ఆధారపడి ఉంటుంది.

అదే విధంగా యేసుప్రభువుకు విశ్వాస పాత్రలైన శిష్యులుగా జీవించడమనే నిర్ణయం కూడా అత్యంత కీలకమైనది, జీవన్మరణాలకు సంబంధించినది. యేసు ప్రభువుకు శిష్యులు కాదలచుకున్నవాళ్ళు దృఢమైన సంకల్పంతో ఆ నిర్ణయం తీసుకోవాలి. ఊగినలాడే మనస్సుతోనో, దుర్బలమైన మనస్తత్వంతోనో ఉబలాటంతోనో ప్రభు శిష్యులుగా చేరినవారు ప్రభువుకు “శిష్యరికం” చేయడమూ అంటే ఆషామాషీ వ్యవహారం కాదని తెలుసుకోవాలి.

యేసు ప్రభువుకు శిష్యులుగా జీవించడమూ అంటే సాక్షాత్తు ప్రభు దైవపుత్రత్వపు మహిమలో బాగం పంచుకోవడమేనని ఇంతకు ముందే చెప్పుకున్నాం. గనక ప్రభు శిష్యులకు దృఢ సంకల్పం, సంపూర్ణమైన అంకితభావం ఉండాలి. ఇవి లోపించినవారి “శిష్యరికం” లోపభూయిష్టంగా ఉంటుంది, అనేక అనర్ధాలకు దారితీస్తుంది.

ముగింపు:

జ్ఞానస్నానం పొందిన ప్రతి వారిని మనం క్రైస్తవులుగా లెక్కిస్తున్నాం. జ్ఞానస్నానం పొందాం గనక మనమందరం క్రైస్తవులమేనని చెప్పుకుంటున్నాం.

నిజానికి ప్రతి క్రైస్తవులు, ప్రతి క్రైస్తవురాలు క్రీస్తు ప్రభువుకు శిష్యులవుతారు. మరి మనలో నామమాత్రపు క్రైస్తవులు ఎందరు, క్రీస్తు ప్రభువును దృఢసంకల్పంతో అంకితభావంతో అనుసరించే శిష్యులు ఎంతమంది!

క్రీస్తు ప్రభువుకు శిష్యులుగా జీవించడమూ అంటే దేవుని కుమారుడుగా ప్రభువు జీవించే పవిత్రజీవనంలో భాగం పంచుకోవడమని చెప్పుకున్నాం. అంటే క్రైస్తవ శిష్యులమైన మనం తప్పనిసరిగా పవిత్ర జీవనం గడపాలి. అందుకు అడ్డుగా నిలిచేవాటినన్నిటినీ వదులుకోవడానికి తెగతెంపులు చేసుకోవడానికి సిద్ధంగా ఉండాలి. మనకున్న బంధాలు బంధుత్వాలు, ఆస్తిపాస్తులను, ఆశలను, ఆశయాలను అన్నిటినీ ప్రభుక్రీస్తు సందేశాలకు ఆదేశాలకు అనుగుణంగా సంస్కరించుకోగలగాలి, అది సాధ్యంకాని పక్షంలో వాటిని త్యజించే తెగింపు మనలో ఉండాలి. రెండవది క్రైస్తవులుగా జీవించడం, క్రీస్తు ప్రభువుకు శిష్యులమని చెప్పుకోవడం అంత సులభం కాదని తెలుసుకోవాలి. అందుకు తగిన మూల్యం చెల్లించడానికి మనం సిద్ధంగా ఉండాలి. ఇప్పటికైనా మించిపోయింది లేదు. కళ్ళు తెరుద్దాం. ఆత్మ పరిశీలన చేసుకుందాం! క్రైస్తవ జీవితమూ అంటే పవిత్ర జీవనానికి పిలుపు, క్రీస్తు ప్రభువు ద్వారా దేవుని కుమారులుగాను కుమార్తెలుగాను మార్పుచెందే మహాదవకాశం, నిత్యజీవాన్ని, మోక్షానందాన్ని స్వంతం చేసుకొనే మహద్భాగ్యం! అందుకు ఎంతటిమూల్యం చెల్లించినా అది అల్పమైనదేనని తెలుసుకోవాలి.

సామాన్య 24వ ఆదివారం

15-09-2019

నిర్గమ 32:7-11,13-14   1 తిమోతి 1:12-17   లూకా 15:1-32

ఈనాటి సువార్తా పఠనంలో మనం “తప్పిపోయిన కుమారుడు” ఉపమానం చదువుకుంటున్నాం. అనేకమార్లు మనమూ “తప్పిపోయిన కుమారుల” మవుతున్నాం, పరలోకంలో ఉన్న తండ్రి దేవుని మాట కాదని ఆయనకు దూరమైపోతున్నాం. మరికొన్ని సార్లు మనం ఉపమానంలోని “పెద్ద కుమారుడి” మాదిరి పరుల తప్పులెన్నుతూ నిర్ణయంగా ప్రవర్తిస్తున్నాం.

ఇలా చిన్న కుమారుడిలా దేవునికి దూరం కావడం, పెద్ద కుమారుడిలా పరుల తప్పులెన్నడం రెండూ పొరపాట్లైనని చెబుతున్నారని ప్రభువు. తన శిష్యులందరు (క్రైస్తవ విశ్వాసులందరు) తన వలె ప్రవర్తించాలనీ, పాపులలో పరివర్తనం కలిగించి వారిని తనకు ఆత్మీయులుగా మలుచు కోవాలని తండ్రిదేవుడు చేస్తున్న ప్రయత్నాలకు మనతోడ్పాటునందించాలని కోరుతున్నారు, సాటి మానవులందరు నిత్యానంద భాగ్యాన్ని చవిచూడడానికి సహకరించాలని హితవు చెబుతున్నారు. ఆలాంటి అమలిన ప్రేమ, అపారమైన ఔదార్యం మనలో వర్ధిల్ల జేయడానికే ప్రభువు మనకు తన దివ్యశరీర రక్తాలను జీవాహారంగా ప్రసాదిస్తున్నారు. ప్రభు జీవాహారాన్ని స్వీకరిస్తాన్న మనం ప్రభువుకు యథార్థమైన ప్రతిరూపాలుగా జీవిద్దాం!

1. మొదటి పఠనం: నిర్గమ 32:7-11, 13-14

“నిర్గమన కాండం”లో ఇస్రాయేలీ ప్రజలను ఈజిప్టు దాస్యం నుంచి విముక్తులను చేయడానికీ, వారిని వాగ్దత్త భూమికి నడిపించడానికీ ప్రభువైన దేవుడు చేసిన మహాత్కార్యాలను చదువుతున్నాం. క్రీస్తుపూర్వం 1200 ప్రాంతంలో దేవుడు ఇస్రాయేలీ ప్రజలను మోషే నాయకత్వంలో ఈజిప్టు దేశం నుంచి విడుదల చేయించి, వాగ్దత్త భూమికి నడిపించారు.

అయితే ప్రభువైన దేవుడు ఇస్రాయేలీ ప్రజల పట్ల ఎంతటి ప్రేమాభిమానాలను విశ్వసనీయతను ప్రదర్శించారో ఇస్రాయేలీ ప్రజలు ప్రభువైన దేవుని పట్ల అంతగా అవిశ్వాసాన్ని ప్రదర్శించారు, ఆయనను అనుమానించి అవమానించారు, సీనాయి పర్వతం మీద దేవుడు తమతో చేసుకున్న ఒడంబడికను పడేపడే ధిక్కరిస్తూ వచ్చారు. ఈ చారిత్రక పరిణామాలన్నీ మనకు “నిర్గమకాండం”లో కనిపిస్తాయి.

ఈనాటి మొదటి పరనంలో మనం సీనాయి పర్వతం మీద ప్రభువైన దేవునికి మోషేకు మధ్య జరిగిన సంభాషణను చదువుతున్నాం. ప్రభువైన దేవుడు మోషేను సీనాయి పర్వతం మీదికి రమ్మని పిలచి తనకూ ఇస్రాయేలీ ప్రజలకు మధ్యజరుగుతోన్న ఒప్పందానికి సంబంధించిన ఆజ్ఞలను, ప్రజలు పాటించవలసిన నియమ నిబంధనలను, అర్చనా విధానాలను వెల్లడిస్తున్నారు. అదే సమయంలో సీనాయి పర్వతం దిగువనున్న ఇస్రాయేలీ ప్రజలు కొండమీదికి వెళ్లిన మోషే ఎంతకూ దిగిరాకపోయేసరికి, అతడు మరణించాడని తలచి, తమంతట తామే “ఒక బంగారు దూడ” విగ్రహాన్ని తయారు చేసుకొని పూజలు చేయసాగారు. ఆ విధంగా వారు విగ్రహారాధనకు పాల్పడడం ద్వారా దేవుడిచ్చిన పది ఆజ్ఞలలోని మొదటి ఆజ్ఞనే ధిక్కరించారు, ఘోరపాపానికి వాడిగట్టారు.

ప్రభువైన దేవునికి మోషేకు మధ్యజరిగిన సంభాషణలో మనం గమనించవలసిన ముఖ్యాంశాలు మూడు ఉన్నాయి:

మొదటిది : ఇస్రాయేలీప్రజలు విగ్రహారాధనకు పాల్పడడం చూచిన ప్రభువైన దేవుడు ఆగ్రహించారు; ఆ ఆవేశంలోనే ఆయన మోషేతో “నీ ప్రజలు (Moses's People)” అని సంబోధించారు; అంటే ఇస్రాయేలీయులు ఇకపై “తన ప్రజలు” కారని చెప్పదలచుకున్నారు. అందుకు బదులుగా మోషే ప్రభువైన దేవుని క్షమను వేడుకుంటూ ఇస్రాయేలీయులను “మీ ప్రజలు (His People)” అంటూ ప్రస్తావిస్తాడు. ఆ విధంగా - పొరబడి తప్పులు చేసినా ఇస్రాయేలీయులు ఎప్పటికీ “దేవుని ప్రజలే”నని మోషే సాక్షాత్తు దేవునికే గుర్తు చేయడం విశేషం.

(గమనిక : తెలుగు బైబులులో మాత్రం రెండు సందర్భాలలోను “ఈ ప్రజలు” పదబంధమే కనిపిస్తుంది).

రెండవది : ప్రభువైన దేవుడు ఆగ్రహంతో ఇస్రాయేలీ ప్రజలను “బుగ్గి చేస్తాను” అన్నప్పుడు మోషే దేవుని శాంతింప జేసిన విధానం గమనించదగినది. ప్రభువైన దేవుడు ఇలా ఆగ్రహించి తన ప్రజలను తానే నాశనం చేస్తే, అన్యజాతిజనుల మధ్య ప్రభువుకు గల మంచి పేరు పాడైపోతుందనీ, ప్రభువైన దేవుడంటే గిట్టని వారు ఆయనను అవహేళన చేస్తారనీ “ఆడిపోను” కుంటారనీ చెబుతూ మోషే దేవుని ఆగ్రహాన్ని చల్లార్చే ప్రయత్నం చేశాడు.

అంతేకాదు ఒకవేళ ఈ దశలో ఇస్రాయేలీ ప్రజలను నాశనం చేసినట్లయితే, వారి పితరులైన అబ్రహాము ఈసాకు యాకోబు వంటి పితరులకు ప్రభువైన దేవుడు చేసిన వాగ్దానాలు ఏవిధంగా నెరవేరుతాయనే అంశాన్ని కూడా మోషే ఇక్కడ ప్రస్తావిస్తున్నాడు. అంటే ఇస్రాయేలీ ప్రజలను శిక్షించినట్లయితే, వారిని ప్రత్యేకంగా ఎన్నుకొని ఇంతకాలమూ వారిని కాపాడుతూ నడపినట్లా వస్తోన్న ప్రభువైన దేవుని “విశ్వసనీయత” ప్రశ్నార్థకమవుతుందని... మోషే సవినయంగా దేవునికి విన్నవిస్తున్నాడు.

మరోమాటలో చెప్పాలంటే విగ్రహారాధన చేసి దేవుని ఆజ్ఞను ధిక్కరించిన ఇస్రాయేలీ ప్రజలను ఏయే కారణాల వలన కరుణించి క్షమించ వచ్చునో ప్రభువైన దేవునికి మోషే మనవి చేస్తున్నాడు.

మూడవది : ప్రభువైన దేవుడు మోషేతో “నీ నుండి నేనొక మహాజాతిని పుట్టించును” అన్నారు (వ.10). అంటే మోషే మూలపురుషుడుగా ఒక నూతన జాతిని ఆవిర్భవించజేస్తానని దేవుడు మాట ఇస్తున్నారు. ఇది నిజానికి మోషేకు దేవుడిస్తోన్న గొప్పవరం.

కానీ మోషే మాత్రం అయోచితంగా దేవుడు ఇస్తోన్న ఆ మహావరంపట్ల ఏమాత్రం ఆసక్తి కనబరచలేదు. దానికి బదులుగా “దైవప్రజ”లైన ఇస్రాయేలీయుల తరపున ప్రభువైన దేవునికి మొరపెడుతూ, వారిని మన్నించుమని వేడుకోసాగాడు. ఈ సంఘటన వలన మోషే నిస్వార్థపర్యతం స్పష్టంగా వెల్లడవుతుంది.

మానవమాత్రుడైన మోషేలో కనిపించే ఈ ఉదాత్తమైన లక్షణాలు, మహనీయ గుణాలు మనల్ని అబ్బుర పరుస్తాయి.

నిజానికి ఇవి దైవగుణాలు; సాక్షాత్తు ప్రభువైన దేవుడే మోషే హృదయంలో తన కారుణ్యాన్నీ, విశ్వసనీయతను ప్రతిష్టించారు; తన స్వార్థ ప్రయోజనాల కన్నా దైవ ప్రజల రక్షణను వికాసాన్నే మిన్నగా భావించే ఉదాత్త గుణాలను మోషేకు అనుగ్రహించారు. ఆ విధంగా దేవుడు మోషేను తనకూ తన ప్రజలకూ ఆదర్శప్రాయుడైన మధ్యవర్తిగా తీర్చిదిద్దారు; అంతేకాదు

రానున్న కాలంలో దేవునికి మానవులకూ ఏకైక మధ్యవర్తిగా అవతరించబోయే యేసుక్రీస్తు ప్రభువుకు మోషేను ముందస్తు “మాతృక”గా ప్రకటిస్తున్నారు. దేవునికి మానవాళికి మధ్య నూతన నిత్యనిబంధనను వానగూర్చే ఏకైక మధ్యవర్తి యేసుక్రీస్తు ప్రభువు (1తిమోతి 2:5; హెబ్రీ 9వ అధ్యాయం; 1 యోహాను 2:1).

2. రెండవ పఠనం: 1 తిమోతి 1:12-17

పునీత పౌలు తిమోతికి రాసిన మొదటి లేఖాభాగాన్ని ఈనాటి మొదటి పఠనంలో చదువుకుంటున్నాం. రాబోయే ఏడు వారాలపాటు ఆదివార దివ్యపూజా మొదటి పఠనాలలో ఈ లేఖాభాగాలనే చదువుకోబోతున్నాం.

పునీత పౌలు తన మొదటి సువార్తా ప్రచార యాత్ర సందర్భంగా (క్రీ.శ. 46-48) తిమోతిని, అతడితల్లి యూనిస్ (Eunice)ను, అమ్మమ్మ లూయిస్ (Lois)ను కలుసుకున్నాడు; ఆసియామైనరు (నేటి టర్కీ దేశం) లిస్ట్రాలో వారు పౌలు బోధిస్తున్న సువార్తా సందేశాన్ని ఆలకించి ఆయన చేతులమీదుగానే జ్ఞానస్నానంపొందారు.

పౌలు తన సువార్తా ప్రచార యాత్రల్లో తిమోతిని తన సహాయకుడుగా వెంటబెట్టుకొని వెళ్లాడు. అలా తిమోతిని వెంటబెట్టుకొని వెళ్లేముందు అతడికి సున్నతి చేయించాడు (అ.కా 16:3); ఎందుకంటే అతడి తండ్రి గ్రీకు జాతీయుడు గనక, యూదులు అతణ్ణి నిరాకరిస్తారేమోననే సందేహంతో పౌలు అతడికి సున్నతి చేయించవలసి వచ్చింది.

అలా తిమోతి అపోస్తలు పౌలుకు అత్యంత సన్నిహితుడైన సహచరుడయ్యాడు. గనకనే పౌలు రాసిన ఆరులేఖలలో తిమోతీని తనతోపాటు లేఖరాసి పంపుతున్న సహచరుడుగా (co-sender) పేర్కొన్నాడు (2 కొరింఠీ, కొలోస్సీ, 1 తెస్సలో, 2 తెస్సలో, ఫిలేమోను).

బహుశా తాను యెరూషలేము నుంచి రోము నగరానికి ప్రయాణమై వెళ్లేముందు పౌలు ఎఫేసులోని క్రైస్తవ సంఘాన్ని (శ్రీసభను) కనిపెట్టి ఉండే బాధ్యతను తిమోతికి అప్పగించి ఉంటాడు.

తిమోతీకి రాసిన ఈ రెండు లేఖలను స్వయంగా పౌలుగారే రాశారణడానికి, ఆయన చేసిన నాల్గవ సువార్తా ప్రచార యాత్రలోని విశేషాలు సాక్ష్యాలుగా నిలుస్తున్నాయి. రోమీయులకు రాసిన లేఖలో పౌలు తాను స్పెయిను దేశానికి వెళ్లనున్నట్లు పేర్కొన్నాడు (రోమీ 15:24, 28); ఆ ప్రకారమే పౌలు స్పెయిను దేశంలో పర్యటించినట్లు పునీత క్లెమెంట్ స్పష్టం చేస్తున్నాడు;

అలాగే పౌలు మొదటిసారి రోమునగరంలో బందీ అయిన కొంత కాలానికి విడుదలయ్యాడని (క్రీ.శ.62) యూసేబియస్ (Eusebius) తెలియజేస్తున్నాడు. ఈ నాల్గవ సువార్తా ప్రచార యాత్ర సందర్భంలోనే పౌలు తిమోతికి మొదటి లేఖ రాసి ఉంటాడని భావించవచ్చును.

అప్పట్లో ఎఫేసు క్రైస్తవ సంఘాలలో జ్ఞానవాదుల (నాస్తికుల) ప్రభావం బలంగా ఉండేది (1 యోహాను); కొంతమంది సువార్తా బోధకులు అసత్యాలను ప్రచారం చేస్తున్నారు (1 తిమోతి 1:3-7; అర్థరహితమైన ఆచారాలను ప్రవేశపెడుతున్నారు (1 తిమోతి . 4:1-5); ఆ తరహా పెడవాదాలను పౌలు తీవ్రంగా ఖండిస్తూ, ఎఫేసు క్రైస్తవ సంఘాన్ని క్రమబద్ధం చేసే బాధ్యతను తిమోతికి అప్పగిస్తున్నాడు.

ఈనాటి పఠనంలో పౌలు తన గతాన్ని గుర్తు చేస్తున్నాడు. మొదట తాను అవిశ్వాసంతోను అజ్ఞానంతోను ప్రభువైన క్రీస్తు యేసును హింసించాననీ, అయినా ఆయన తన అపారమైన కృపతో తనను కనికరించి రక్షణ భాగ్యాన్ని ప్రసాదించారనీ కృతజ్ఞతాభావంతో ప్రకటిస్తున్నాడు. తనను చూచి ఇతరులు కూడ యేసు క్రీస్తు ప్రభు కారుణ్యాన్ని, క్షమాగుణాన్ని విశ్వసించాలనీ, మొక్కవోని ఆశాభావంతో అచంచలమైన విశ్వాసంతో ఆయన శరణువేడి “రక్షణ” పొందాలనీ పునీత పౌలు కోరుతున్నారు.

3. సువార్తా పఠనం : లూకా 15:1-32

యేసు ప్రభువు నిత్యమూ సుంకరులతోను, పాపులతోను కలసి తిరుగుతున్నారనీ, కలసి భుజిస్తున్నారనీ పరిసయులు ధర్మశాస్త్ర బోధకులు నిందిస్తూ ఉండేవారు. నిజానికి సుంకరులు పాపులే యేసు ప్రభువును వెదకుకుంటూ వచ్చేవారు. (15:1); అలా తన వద్దకు వచ్చిన వారందరినీ ప్రభువు సాదరంగా చేరదీసేవారు.

ఇలా సుంకరులు, పాపులు యేసు ప్రభువును వెదకుకుంటూ రావడానికి కారణమేమిటంటే వారు ప్రభువైన దేవునికి వ్యతిరేకంగా తాము

చేసిన పాపాలను గుర్తించారు, తమ పాపాలను మన్నించే దివ్యాధికారం యేసుక్రీస్తు ప్రభువుకు ఉన్నదని విశ్వసించారు; గనకనే పశ్చాత్తాప్త హృదయాలతో ప్రభువు చెంతకు తరలివచ్చారు.

అవును. స్వయంగా యేసు ప్రభువే తనకు మానవుల పాపాలను క్షమించే అధికారం ఉన్నదని ప్రకటించారు; కేవలం ప్రకటించడమే కాదు పాపులకు బహిరంగంగా పాపక్షమను ప్రసాదించి, తన దివ్యాధికారాన్ని నిరూపించారు (లూకా 7:48).

ఇది - సాక్షాత్తూ తండ్రి దేవుడే యేసు ప్రభువుకు ఇచ్చిన దివ్యాధికారం; దారితప్పిన మానవులను ఒక ప్రేమగల తండ్రిలా కరుణతో చేరదీసి క్షమించి ఆదరించడానికే తండ్రిదేవుడు క్రీస్తు యేసు ప్రభువును ఈలోకానికి పంపారు.

అంతేకాదు లోకంలోని పాపులందరికీ ప్రాతినిధ్యం వహిస్తూ సిలువపై తాను సమర్పించబోయే “రక్షణబలి” ద్వారా యేసు ప్రభువు లోకంలోని మానవులందరినీ పాపవిముక్తులను చేయబోతున్నారు (చూడండి. యెషయా 53వ అధ్యాయం); తండ్రి దేవుని సంకల్పానుసారమే ప్రభువు ఈ లోకరక్షణబలిని సమర్పించబోతున్నారు, మానవులందరినీ విముక్తులను చేయబోతున్నారు, శుద్ధీకరించబోతున్నారు, రక్షాభాగ్యాన్ని ప్రసాదించబోతున్నారు. ఇది పాపకర్ములైన మానవ మాత్రులెవరూ తమంతట తాము చేయలేని కార్యం గనక, పాపుల ప్రతినిధిగా ప్రభువే ఈ కార్యభారాన్ని వహించవలసి వచ్చింది.

ఇలా యేసుక్రీస్తు ప్రభువు సిలువపై మరణించి లోకాన్ని పాపమరణ బంధనాలనుంచి విడుదల చేసిన ఘట్టం సాక్షాత్తూ తండ్రి దేవుని కారుణ్యానికీ అనంతమైన ప్రేమకూ చారిత్రక సాక్షిగా నిలుస్తుంది. “తప్పిపోయిన వారిని (దారితప్పిన మానవులను)” వెదకుకుంటూ, వెళ్లడం, పాపులను మన్నించడం తండ్రి దేవుని మహనీయగుణం. ఈ దివ్య గుణానికే సజీవ ప్రతినిధిగా జీవించారు యేసు ప్రభువు, తండ్రి దేవునికి గల ఈ దివ్యగుణాన్ని చాటి చెబుతూనే ఆయన సిలువపై మరణించారు.

తండ్రి దేవుని ప్రేమను కారుణ్యాన్ని క్షమాగుణాన్నీ వెల్లడించడానికే యేసు ప్రభువు ఈనాటి సువార్తా పఠనంలో మూడు ఉపమానాలు చెబుతున్నారు. ఈ ఉపమానాలు తండ్రి దేవుని ప్రేమాన్నత్యాన్ని చాటిచెప్పడంతోపాటు, యేసు ప్రభువు సాక్షాత్తు దేవుని కుమారుడన్న సత్యాన్ని కూడా వెల్లడిస్తాయి.

యేసు ప్రభువు చెప్పిన మూడు ఉపమానాలు ఇవి :

1. త్రోవ తప్పిన గొట్టె; 2. పోగొట్టుకొన్న నాణెం; 3. తప్పిపోయిన కుమారుడు.

మొదటిది రెండు ఉపమానాలు త్రోవతప్పిన గొర్రె (15:3-7), పోగొట్టుకున్న నాణెం (15:8-10) దారితప్పిన మానవుల కోసం తండ్రిదేవుడు ఏవిధంగా అన్వేషిస్తారో, ఎంతగా మధనపడతారో, వారు తన చెంతకు తిరిగి వచ్చేవరకు (“తప్పిపోయినవి దొరకేవరకు”) ఏ విధంగా విశ్రమించరో (15:4,8) తెలియజెబుతున్నాయి. అలా దారితప్పిన వారు “తిరిగి దొరకైన పిమ్మట” పరలోకంలో అధికమైన ఆనందం వెల్లివిరుస్తుంది.

అయితే ఇలా “దారితప్పిన మానవు”లను వెదకడానికి తండ్రిదేవుడు ఏమేమి చేశారో ఆ వివరాలను మనకీ ఉపమానాలు అంతస్పష్టంగా తెలియజేయవు. నిజానికి తండ్రిదేవుడు తనకు దూరమైపోయిన మానవులను “వెదక”డానికి సాక్షాత్తు తన ఏకైక కుమారుణ్ణి ఈ లోకానికి పంపించారు; ఆయన వారిని వెదకి తండ్రి దేవుని చెంతకు వారిని చేర్చేక్రమంలోనే ఆయన సిలువ శ్రమలను అనుభవించ వలసి వచ్చింది, సిలువపై మరణించక తప్పలేదు. మానవాళిపట్ల తండ్రి దేవుని వాత్సల్యం అంత గొప్పది; దారితప్పిన మానవుల యెడల ఆయనకుగల కారుణ్యం ఎల్లలులేనిది. తనకు దూరమైన మానవమాత్రులను చేరదీసి రక్షించడం కోసం తన ప్రీయకుమారుడు క్రూరమైన సిలువమరణానికి బలి కావడానికి కూడా సమ్మతించారాయన. ఈ వివరాలేవీ మనకీ రెండు ఉపమానాలలో కనిపించవు.

* “త్రోవ తప్పిన గొర్రె” ఉపమానం పాప కర్మలు ఆచరించి దేవునికి దూరమైన మానవులు పశ్చాత్తాపంగానీ, ప్రాయశ్చిత్తంగానీ లేకుండా విశృంఖల జీవనం గడపుతూ చివరికి తమ తప్పు తెలుసుకొని మరలివచ్చినపుడు తండ్రి దేవుడు ఎంతటి మహదానందాన్ని పొందుతారో తెలియజేస్తుంది.

“పోగొట్టుకొన్న నాణెం” ఉపమానం దారితప్పిన మానవుడు దేవుని దృష్టిలో ఎంతటి అమూల్యమైనవాడో ఎంత విలువైనవాడో వెల్లడిస్తుంది.

ఇకపోతే “తప్పిపోయిన కుమారుడు” అనే మూడవ ఉపమానం మనకు లూకా సువార్తలో మాత్రమే కనిపిస్తుంది. ఈ ఉపమానాన్ని వివరించే ముందు బోధకులు (గురువులు) Year-C, నాల్గవ ఆదివారం సువార్తా పఠనంలో చదువుకున్న ఇదే ఉపమాన (“తప్పిపోయిన కుమారుడు”) వ్యాఖ్యానాన్ని మరోమారు పరిశీలిస్తే ఉపయోగకరంగా ఉంటుంది. దానికి తోడుగా మనం గమనించదగిన మరో మూడు ముఖ్యాంశాలున్నాయి :

మొదటిది : తప్పు తెలుసుకొని తిరిగివచ్చిన చిన్న కుమారుణ్ణి తండ్రి సాదరంగా ఆహ్వానించిన విధానాన్ని గమనించాలి. అతడు ఇల్లువదలి వెళ్లేముందే ఆస్తిలో తనవాటాను పూర్తిగా పంచుకొని మరీ వెళ్లాడు; అంటే మరెన్నడూ ఇంటికి తిరిగి రాననుకునే అతడు ఆస్తినంతాపంచుకుని, అందరినీ వదులుకొని వెళ్లాడు. కానీ ఇప్పుడు చేసిన తప్పుకు పశ్చాత్తాపపడుతూ తిరిగి వచ్చాడు; ఒక తండ్రికి కుమారుడుగా, ఒక అన్నకు తమ్ముడుగా, ఆస్తికి వారసుడుగా రాలేదు, తన ఇంటిలో తానే సేవకుడుగా బతకడానికి వచ్చాడు.

అయితే తండ్రి మాత్రం అతణ్ణి తన ప్రియకుమారుడు గానే ఆదరించాడు; తన ఇంటిలో తన కుమారుడికి ఉండవలసిన గౌరవ మర్యాదలన్నిటినీ పునరుద్ధరించాడు, తన వారసుడుగా అతడికి గల అధికారాలనన్నిటినీ కట్టబెట్టాడు. అతడికి ధరింపజేసిన “మేలివస్త్రాలు”, “కాలి చెప్పులు” అతడు సేవకులలో ఒకడు కాదని చాటి చెబుతాయి, అతడి వేలికి తొడిగిన ఉంగరం అతడు కోల్పోయిన వారసత్వపు అధికారాన్ని పునరుద్ధరించడానికి సంకేతం. అంటే చిన్నకుమారుడు తనను ధిక్కరించి

వెళ్లి ఆస్తినంతా దుర్వినియోగం చేసుకొనివచ్చినా తండ్రి దృష్టిలో కుమారుడుగా అతడికున్న విలువ ఏమాత్రం తగ్గలేదు. (కనిపించకుండా పోయినంతమాత్రాన ఒక నాణానికి ఉన్న విలువ తగ్గనట్లే, ఆ తండ్రి దృష్టిలో తప్పిపోయిన కుమారుడికి ఉన్న విలువ ఎంతమాత్రమూ తరగలేదు).

రెండవది : పెద్దకుమారుడు తనను తానొక నీతిమంతుడుగా భావించుకున్నాడు; కానీ నీతిమంతుడైన తన తండ్రిని అర్థం చేసుకోలేకపోయాడు, తండ్రిని ప్రేమించలేకపోయాడు. అతడు ఇంటిపట్టునే ఉండిపోయినప్పటికీ, తండ్రితో కలసి ఒకే ఇంటిలో నివసిస్తున్నప్పటికీ, ఆయనతో ప్రేమానుబంధాలను పెంపొందించుకోలేకపోయాడు, నీతిమంతుడైన తండ్రికి తగిన కుమారుడుగా జీవించలేకపోయాడు. అంతేకాదు తండ్రి దృష్టిలో తనకుగల విలువను, తండ్రికి తన మీద గల ప్రేమాభిమానాలను అతడు గుర్తించలేకపోయాడు. ఇంటికి పెద్ద కుమారుడుగా తాను చేయవలసిన పనులను, ఇతర బాధ్యతలన్నింటినీ వంకపెట్ట వీలులేకుండా నిర్వర్తించేవాడు గానీ, అతడి హృదయంలో తండ్రికి ఎలాంటి స్థానమూలేదు, ఆయనపట్ల గౌరవభావమూ లేదు.

ఇలా పెద్ద కుమారుడు తండ్రికి ఎప్పుడూ మానసికంగా దూరంగానే ఉంటూ వచ్చాడు గనక అతడు నిజంగా ఆ ఇంటిలో ఒక కుమారుడుగా పనులు చేస్తూవచ్చాడని చెప్పలేము; అతడు చేసిన పనులకు ఒక సేవకుడు చేసే పనులకు వ్యత్యాసం కనిపించదు. అవును. తండ్రితో మానసికంగా ఎలాంటి వాత్సల్యబంధమూ లేనివాడు కుమారుడు అనిపించుకోలేడు.

పెద్దకుమారుడికి తన తండ్రిపట్ల నిజమైన ప్రేమలేదు గనకనే చిన్న కుమారుణ్ణి “తమ్ముడూ” అని సంబోధించడానికి బదులు “నీ కుమారుడు” అంటూ నిష్కారంగా మాట్లాడాడు. తండ్రిపట్ల ఏమాత్రం గౌరవాభిమానాలున్నా అలా మాట్లాడి ఉండేవాడుకాదు.

కానీ తండ్రి మాత్రం తన కుమారులిద్దరినీ సమానంగానే ప్రేమించాడు; చిన్న కుమారుణ్ణి ఏ విధంగా ప్రేమతో ఆదరించాడో, అలాగే

తనకు మానసికంగా దూరమైన పెద్దకుమారుణ్ణి అంతే వాత్సల్యంతో చేరదీశాడు. అలకపూని ఇంటి వెలుపలనే ఆగిపోయిన పెద్ద కుమారుడికోసం తానే “వెదకుకుంటూ” వెలుపలికి వెళ్లి, సాదరంగా అతణ్ణి ఇంటిలోనికి తోడ్కొని వస్తాడు. తనకున్న ఇద్దరు కుమారుల్లో ఏ ఒక్కరినీ ఆయన దూరం చేసుకోలేడు. “తప్పిపోయిన” ఒక కుమారుడు తిరిగి వచ్చిన శుభసందర్భంలో, మరొక కుమారుడు దూరమైపోతే ఆ తండ్రి హృదయం హర్షిస్తుందా? ఆనందంతో వేడుక చేసుకోగలుగుతాడా? లేదు! తనకు రెండు కళ్లవంటి కుమారులిద్దరు తనతో కలిసి ఉన్నప్పుడే ఆ తండ్రి మనసు ఆనందంతో పరవశిస్తుంది.

మూడవది : ఈ ఉపమానాన్ని ముగిస్తూ యేసు ప్రభువు “తండ్రి” చేత పలికించిన మాటలు ప్రధానమైనవి : “చనిపోయిన నీ తమ్ముడు తిరిగి బ్రతికెను. తప్పిపోయినవాడు మరల దొరకెను” (15:32). అంటే ఒక వ్యక్తి పాపానికి వాడిగట్టినపుడు నిజంగానే మరణిస్తాడు; అలాగే అతడు దేవుని క్షమను పొందినపుడు పునర్జీవం పొందుతాడు. ఇలా మానవులందరు పాపక్షమను పునర్జీవాన్నీ పొందాలన్నదే తండ్రిదేవుని ఆకాంక్ష; పాపులు శిక్షింపబడి నిత్యజీవాన్ని పొగొట్టుకున్నపుడు దుఃఖభారంతో కుంగిపోయే తండ్రి హృదయం ఒక పాపి పశ్చాత్తప్తుడై పాపక్షమను పునర్జీవాన్నీ పొందినపుడు మహదానంద భరితమవుతుంది!

చివరిగా “తప్పిపోయిన కుమారుడు” ఉపమానం మనకు ఒక ఆధ్యాత్మిక పాఠాన్ని నేర్పుతుంది. అదేమిటంటే

“నిజమైన నీతిమంతుడు (పవిత్ర హృదయం గలవాడు)
సాటివారి తప్పులను మన్నించగలుగుతాడు,
వారితో కలిసి ఆనందించ గలుగుతాడు.”

మరో మాటలో చెప్పాలంటే “నిజమైన పవిత్రత క్షమిస్తుంది, ఆనందిస్తుంది (true righteousness forgives and rejoices)”.

ఈ ఉపమానంలోని పెద్ద కుమారుడు, పరిసయ్యులు, ధర్మశాస్త్ర

బోధకులు (15:1) నిజమైన నీతిమంతులుకారు. వారు తమనుతాము నీతిమంతులుగా భావిస్తున్నారే తప్ప, దేవుని దృష్టిలో నీతిమంతులు కారు. అలా వారు తమను తాము నీతిమంతులుగా భావించడం అహంభావంతో కూడిన అవగుణమే తప్ప సుగుణం కాదు. ఆలాంటివారు తమ తప్పులను తాము గుర్తించలేరు, ఎదుటివారిని మన్నించలేరు, వారితో కలసి ఆనందించలేరు. గనకనే ఉపమానంలోని పెద్దకుమారుడు తమ్ముణ్ణి క్షమించలేకపోయాడు, తండ్రి ఆనందంలో పాలుపంచుకోలేకపోయాడు.

ఈ ఉపమానాల ద్వారా యేసుప్రభువు తండ్రి దేవుని ప్రేమతత్వాన్ని మహనీయ గుణాలను మనకు వెల్లడిస్తున్నారు; తండ్రి దేవుడు ఎంతటి నీతిపూర్ణులో (పవిత్రులో), ఎంతటి కరుణామయులో, ఎంతటి క్షమాశీలురో, ఎంతటి ప్రేమమూర్తులో ప్రభువు మనకు బోధిస్తున్నారు. అంతేకాదు మనలను మనం నీతిమంతులనుగా పవిత్రులనుగా భావించుకోవడం మానుకొని, తండ్రి దేవుని మహనీయగుణాలను అనుకరించుమని ఆహ్వానిస్తున్నారు.

అంతేకాదు ఈ ఉపమానాల ద్వారా యేసుప్రభువు తనకు శిష్యులు కాగోరినవారిలో ఉండవలసిన మరొక ప్రధాన లక్షణం గురించి కూడా బోధిస్తున్నారు (చూడండి. లూకా 14:25-32); అదేమిటంటే ప్రభువును చిత్తశుద్ధితో అంకితభావంతో అనుసరించదలచుకున్న శిష్యులు తప్పనిసరిగా ప్రేమమూర్తులై ఉండాలి, క్షమాశీలురై ఉండాలి, కరుణామయులై ఉండాలి. ఒక్క మాటలో చెప్పకోవాలంటే “యేను ప్రభు శిష్యులు సాటిమానవులందరినీ ప్రేమించగలగాలి, కరుణతో క్షమించగలగాలి.”

సామాన్య 25వ ఆదివారం

22-09-2019

ఆమోసు 8:4-7

1తిమోతి 2:1-8

లూకా 16:1-13

క్రైస్తవుల పాటిట భౌతిక సంపదలు పెనుసవాలుగా నిలుస్తాయి. క్రైస్తవులు సంపదలు కూడబెట్టుకోవచ్చునా? ఏ విధంగా కూడబెట్టుకోవాలి? ఏవిధంగా ఖర్చు చేయాలి? క్రైస్తవులు తమ జీవితాలలో దేనికి ప్రాధాన్యమివ్వాలి? ధనానికా? దైవానికా? ఇలాంటి ప్రశ్నలన్నీ యధార్థమైన క్రైస్తవ జీవనం గడపదలచిన విశ్వాసులను తరచు కలవర పెడుతూ ఉంటాయి.

క్రైస్తవులు నీతి మార్గంలో నిజాయితీగా ధనార్జన చేయవచ్చును, భౌతిక సంపదలను కూడబెట్టుకోవచ్చునని మనకు తెలుసు. అయితే నిజాయితీగా కష్టపడి సంపాదించిన సొమ్మును మనం ఇష్టానుసారం ఖర్చు చేయవచ్చునని అనుకుంటే ఉంటాం. కానీ మనం ఆర్జించే ధనధాన్యాలు, వాటిని ఖర్చుచేసే పద్ధతులు అన్నీ మనం దైవరాజ్యంలో ఎదగడానికి దోహదం చేయాలి, మన సొటి విశ్వాసులు సైతం దైవరాజ్యపైరులుగా వర్ధిల్లడానికి తోడ్పడాలి.

యేసుక్రీస్తు ప్రభువు “దివ్యసత్యసాధం” ద్వారా మనకు ప్రసాదించే తన దివ్య శరీర రక్తాలు ఇందుకు సంబంధించిన విజ్ఞతను, శక్తి సామర్థ్యాలను మనకు ప్రసాదిస్తాయి, లౌకిక సంపదలను పారలౌకిక ప్రయోజనాల కోసం సద్వినియోగం చేసుకొనేందుకు దోహదం చేస్తాయి, తండ్రి దేవునితో మనకు గల వ్యక్తిగతానుబంధం నిరందరమూ అవిచ్ఛిన్నంగా కొనసాగటానికి తోడ్పడతాయి.

మొదటి పఠనం: ఆమోసు 8:4-7

రెండవ యెరోబాము రాజు ఉత్తర రాజ్యమైన ఇస్రాయేలును నలభైయేళ్ళపాటు పరిపాలించాడు. అతడి ఏలుబడిలో ఇస్రాయేలు దేశం సిరిసంపదలతో తులతూగింది. పంటలు పుష్పలంగా పండాయి, వ్యాపారలావాదేవీలు అధిక లాభాలను ఆర్జించి పెట్టాయి. అయితే ఇస్రాయేలీ దేశంలో భౌతిక సిరులు ఏ మేరకు పెరుగుతూ వచ్చాయో, ఆ మేరకు ఆధ్యాత్మిక విలువలు క్షీణిస్తూ వచ్చాయి.

“దైవప్రజలుగా” ప్రభువైన దేవుని మాత్రమే ఆరాధించవలసినవారు బేతేలు, దాని పట్టణాలలో బంగారు దూడలను పోత పోయించి మరీ పూజలు చేయసాగారు. ఆ విధంగా దేవుడు జారీచేసిన పది ఆజ్ఞలలో మొదటి ఆజ్ఞనే ధిక్కరించారు.

అలాగే ఇస్రాయేలు వ్యాపాన వర్గాలవారు “సబ్బాతు విశ్రాంతిదిన” నియమాన్ని ఉల్లంఘించసాగారు. విశ్రాంతి దినాన్ని పాటించడం వలన ఆర్థికాభివృద్ధి కుంటపడుతుందనీ, వారి వ్యాపారలావాదేవీలకు అటంకం ఏర్పడుతుందనీ వాదించేవారు. అంతేకాదు వారు ఇచ్చానుసారం ధరలు పెంచేవారు, తూకాలలో మోసాలు చేసేవారు. పేదలను బానిసలుగా మార్చి వెట్టిచాకిరీ చేయించుకొనేవారు. దీనులకు, అన్నార్తులకు గోధుమధాన్యం అమ్మకుండా దాచిపెట్టి దగా చేసేవారు, అధికలాభాలకోసం అనేక అక్రమాలకు వొడిగిట్టేవారు.

ఇలా ఇస్రాయేలీ జ్రులు విగ్రహారాధనకు పాల్పడి, సబ్బాతు నియమాలను ఉల్లగించి, అన్యాయాలకు మోసాలకు దోపిడీ దౌర్జన్యాలకు తెగబడి ప్రభువైన దేవుడు తమతో చేసుకున్న సీసాయి ఒప్పందాన్ని, ఆయన ఇచ్చిన పది ఆజ్ఞలనూ మీరారు. ఘోరపాపాలు చేశారు.

ఈ నేపథ్యంలోనే ప్రభువైన దేవుడు ఆమోసు ప్రవక్తను పంపారు. యూదయాలోని తెకోవ ప్రాంతానికి చెందిన ఆమోసును ఇస్రాయేలు రాజ్యంలోని బేతేలు నగరానికి పంపారు. ఆనాడు ఇస్రాయేలు రాజ్యానికి మతపరమైన ప్రధాన కేంద్రాలుగా బేతేలు నగరం ప్రసిద్ధి చెందింది.. ఇస్రాయేలీయుల అకృత్యాలను ఖండించి, వారికి దైవ సందేశాలను ప్రకటించడానికిగాను ఆమోసు ప్రవక్త బేతేలు నగరానికి వెళ్ళాడు. ఆమోసు గ్రంథం 8:9-10 వచనాలు ఒక సూర్యగ్రహణం గురించి ప్రస్తావిస్తున్నాయి.

“ ఆ దినము మిట్టమధ్యాహ్నమే ప్రొద్దుక్రంకగా పట్టవగలే నేలపై చీకట్లు అలముకొనునట్లు చేయుదును”

చారిత్రకంగా చూస్తే క్రీస్తుపూర్వం 763, జూన్ 15న ఒక సూర్యగ్రహణం సంభవించింది. అలాగే క్రీ.పూ. 784లో మరొక సూర్యగ్రహణం చోటుచేసుకుంది. ఈ సూర్యగ్రహణాలకు ముందుగానీ, రెండు సూర్యగ్రహణాల మధ్యకాలంలోగానీ ఆమోసు తన ప్రవక్త ధర్మాన్ని ఆరంభించి ఉంటాడని భావించవచ్చును.

ఈనాటి మొదటి పఠనంలో పేదప్రజల పక్షాన నిస్సహాయుల పక్షాన నిలచి వారిని సర్వదా సంరక్షించే ప్రభువైన దేవుడు ఇస్రాయేలీ ప్రజలు వ్యక్తిగతంగానూ సామాజికంగానూ చేస్తోన్న అన్యాయాలను అక్రమాలను గమనిస్తున్నారనీ, పరపీడకులందరినీ ప్రభువు తప్పక శిక్షిస్తారనీ ఆమోసు ప్రకటిస్తున్నాడు.

ఆమోసు ప్రవచనాలన్నీ క్రీ.పూ. 722లో అక్షరాలా నెరవేరాయి. ఆ సంవత్సరమే ఇస్రాయేలు రాజ్యం అస్సీరియుల దాడులలో పరాజయం పాలయింది, తన సార్వభౌమత్వాన్ని శాశ్వతంగా కోల్పోయి చరిత్ర గర్భంలో కలిసిపోయింది.

ఈనాటి సువార్తా పఠనంలో యేసు ప్రభువు కూడా “ద్రవ్యమును” కాక “దైవమును” నేవించుమని తన శిష్యులకు బోధిస్తున్నారు. గనక ఈ మొదటి పఠనం సువార్తా పఠనానికి మంచి ఉపోద్ఘాతమవుతుంది.

రెండవ పఠనం:: 1తిమోతి 2:1-8

యూదులు బాబిలోను ప్రవాసం నుంచి విడుదలయ్యాక అన్యజాతి పాలకుల కోసం కూడా ప్రార్థించ నారంభించారు. అందుకు కారకుడు పర్షియా పాలకుడు కోరేషురాజు. ఇతడే బాబిలోనియాను జయించి, బాబిలోనియా ప్రవాసంలో మగ్గుతోన్న యూదులను క్రీ.పూ. 537లో విముక్తులను చేసి యెరూషలేము నగరానికి తిరిగివెళ్ళే వెసులుబాటు కల్పించాడు. ఆ మేరకు కోరేషురాజు ఒక రాజశాసనాన్ని కూడా జారీచేశాడు. అందుకు కృతజ్ఞతాసూచకంగా యూదులు నాటినుంచీ అన్యజాతి పాలకుల కోసం కూడా ప్రార్థన చేయసాగారు.

అదే సంప్రదాయాన్ని ప్రపంచవ్యాప్తంగా గల క్రైస్తవ సంఘాలన్నీ నేటికీ కొనసాగిస్తూనే ఉన్నాయి. పునీత పౌలు తిమోతికి రాసిన మొదటిలేఖలో కూడా ఇదే సూచన చేస్తున్నాడు. “రాజుల కొరకును, తదితర అధికారులందరి కొరకును ప్రార్థనలు సలుపవలెను” నిజానికి ఈ లేఖలో పౌలు క్రైస్తవ సంఘాలలో సంఘసేవకుల విధులు బాధ్యతల గురించీ, దైవార్చనారీతులు ప్రార్థనా విధానాల గురించీ బోధిస్తున్నాడు. ఇకపోతే ఈనాటి పఠనంలో క్రైస్తవ సంఘాల ప్రార్థనా విధానాన్ని గురించి పౌలు ప్రబోధిస్తోన్న నిర్దిష్టమైన నియమాలను చదువుకుంటున్నాం.

ఇందులో పౌలు క్రైస్తవ సంఘాలు క్రైస్తవేతర ప్రజలందరి కొరకు, ముఖ్యంగా అన్యజాతి అధికారులు (పాలకులు) కొరకు “దేవుని విస్తృతములును, ప్రార్థనలును, మనవులును, కృతజ్ఞతలును అర్పించబడవలెను” అని చెబుతున్నాడు (2:1); అన్యజాతీయుల పాలనలో తాము పొందుతోన్న మేలులన్నింటికిగాను తండ్రి దేవునికి కృతజ్ఞతలు తెలియజేయాలని సూచిస్తున్నాడు.

ఇలా క్రైస్తవులు అన్యజాతిపాలకుల గురించి ప్రార్థనలు చేయడానికి గల కారణాలను కూడా పౌలు తెలియజేస్తున్నాడు:

మొదటిది : క్రైస్తవులు క్రైస్తవ సంఘాలు “సత్యవర్తనతోను, సంపూర్ణమగు దైవభక్తితోను” జీవించడానికి, “ఎట్టి ఒడిదుడుకులు లేని ప్రశాంత జీవితమును” గడవడానికి అనువైన స్థితిగతులు నెలకొనడానికిగాను వారు (అన్యజాతి) “రాజుల కొరకును తదితర అధికారుల కొరకును” ప్రార్థించాలని పౌలు బోధిస్తున్నాడు (2:2). ప్రశాంతమైన సామాజిక వాతావరణంలోనే క్రైస్తవులు పవిత్రంగా సగౌరవంగా జీవించగలుగుతారు.

రెండవది : ఇలా అన్యజాతి పాలకులకోసం అధికారులకోసం ప్రార్థించడం ద్వారా క్రైస్తవ విశ్వాసులు “పౌరుగువారిని ద్రుమించు” మనే దేవుని ఆజ్ఞను పాటించిన వారవుతారు; తమకు రక్షణభాగాన్ని ప్రసాదించినట్లే క్రైస్తవేతర సోదరీ సోదరులందరికీ ముక్తిభాగాన్ని అనుగ్రహించుమని తండ్రి దేవునికి మనవి చేయగలుగుతారు.

ఈ విధంగా క్రైస్తవ విశ్వాసులు అన్యజాతి పాలకుల కోసం అధికారులకోసం చేసే ప్రార్థనలను స్వయంగా క్రీస్తు యేసు ప్రభువే తండ్రి దేవునికి విస్తృతములు; అప్పుడు దయామయులైన తండ్రి భగవానుడు తన గురించి, తన దివ్యకుమారుడైన క్రీస్తు యేసు ప్రభువు గురించి అన్యజాతీయులకు తెలియజేస్తారు, సత్యావిష్కరణం గావిస్తారు, తనకూ (దేవునికి) మానవజాతికి ఏకైక మధ్యవర్తి యేసుక్రీస్తు ప్రభువేనన్న సత్యాన్ని వారికి వెల్లడిస్తారు, వారిని ముక్తిమార్గానికి నడిపిస్తారు.

ఇలా అన్యజాతీయులకొరకు కృతజ్ఞతాపూర్వకంగా తండ్రి దేవునికి ప్రార్థన చేయడం ద్వారా క్రైస్తవులు “సత్యవ్యాపకములో తోడి పనివారు” కాగలుగుతారు (3 యోహాను 1:8), లోక రక్షా మహోద్యమంలో తండ్రిదేవునికి సహపరిచారకు లవుతారు.

3. సువార్తా పఠనం : లూకా 16:1-13

ఇహలోక సంబంధమైన సంపదలు వాని వినియోగం గురించి యేసు ప్రభువు చేసిన కీలకమైన ప్రబోధాలను మనం గత కొన్ని వారాలుగా చదువుకుంటున్నాం. మానవ జీవితానికి పరమార్థం లౌకికమైన నిరసంపదలుకావనీ, పరలోకంలో ఉన్న తండ్రి దేవుని నిత్యజీవంలో పాలుపంచుకోవడమే (నిత్యజీవభాగాన్ని పొందడమే) మానవ జీవన పరమ లక్ష్యమనీ ప్రభువు స్పష్టం చేస్తూ వస్తున్నాడు.

“లోభివాని ఉపమానం” (లూకా 12:13-21)లో యేసు ప్రభువు సంపదలే సర్వస్వమని భావించవద్దనీ, తాము కూడబెట్టుకున్న సంపదలను పౌరుగువారితో పంచుకుని సద్వినియోగం చేసుకోవాలనీ ప్రజలను ఉద్బోధించారు; భౌతిక సంపదలే సర్వస్వమని ద్రుమించేవారు దేవుని కోపాగ్నికి గురవుతారని కూడా హెచ్చరించారు.

అలాగే పరిసయులనుద్దేశించి మాట్లాడుతూ ప్రభువు “ప్రతిఫలము ముట్టజెపులైన” పేదలతోను దీనజనులతోను తమ సంపదలను భోజన పదార్థాలను పంచుకొమ్మనీ, అప్పుడేవారు లోకాంత్య దినాన దేవుని హస్తాల మీదుగా నమచితమైన బహుమతిని (నిత్యజీవ భాగాన్ని) పొందగలుగుతారనీ హితవు చెప్పారు (14:12-14).

అంతేకాదు లౌకికమైన సరిసంపదలే మానవజీవన పరమార్థమని భావించనివారు, ఆధ్యాత్మిక విలువలకోసం లౌకిక సరుకులను లౌకికబంధాలను

ఇదే క్రమంలో యేసుప్రభువు ఈరోజు “ముందు చూపుగల గృహనిర్వాహకుని” ఉపమానం చెబుతున్నారు (లూకా. 16:13); లౌకిక సంపదలను సద్వినియోగం చేయడం ద్వారా సత్ఫలితాలను పొందవచ్చునని ప్రభువు ఈ ఉపమానంద్వారా తెలియజేస్తున్నారు. ఈ ఉపమానాన్ని ప్రభువు ప్రత్యేకంగా తన శిష్యులనుద్దేశించి చెబుతున్నారు.

ఈ “ముందుచూపుగల గృహనిర్వాహకుడు” ఉపమానం మనకు లూకా నువార్తలో మాత్రమే కనిపిస్తుంది. ఈ ఉపమానంలోని గృహనిర్వాహకుడు ముమ్మాటికీ అవినీతిపరుడైననడంలో ఎలాంటి సందేహమూ లేదు; మొదట అతడు తన “యజమానుని సంపదను వృధా” చేశాడు; ఆ నేరం బయటపడే సరికి తప్పవొప్పుకుని యజమానుడి క్షమను వేడుకోవడానికి బదులు “యజమానుని రుణస్థల” దగ్గరికి వెళ్లి వారికి లాభం చేకూరే విధంగా “రుణ పత్రా”లను తారుమారుచేశాడు. దీని వలన

యజమానుడు తనను “గృహనిర్వాహకత్వం”నుంచి తొలగించినపుడు రుణస్థల వద్ద “ఆశ్రయం” లభిస్తుందన్నది అతడి దూరాలోచన (foresight).

ఈ గృహనిర్వాహకుడి అవినీతి చర్యలను యేసు ప్రభువు నిర్వ్వంద్యంగా ఖండించారు; కానీ - కష్టకాలంలో అతడు ప్రదర్శించిన “ముందుచూపు”ను మెచ్చుకున్నారు; తన శిష్యులుకూడా ఈ గృహనిర్వాహకుడి మాదిరిగా “ముందుచూపు”తో వ్యవహరించాలని చెప్పారు. ఒక దశలో ధనార్జనమే సర్వస్వమని బతికినవాడు, చివరికి ఆ ధనాన్నే భవిష్యత్తులో “ఆశ్రయం” పొందడానికి ఆలంబనగా వినియోగించుకున్నాడు. ఇదే విధంగా తన శిష్యులు కూడా ఈ లోకంలో తమకున్న సరిసంపదలను మరణానంతరం నిత్యజీవం పొందడానికి సాధనాలుగా వాడుకోవాలనీ, అప్పుడే అవి సద్వినియోగమవుతాయనీ ప్రభువు చెబుతున్నారు.

ఇక్కడ మనం గమనించవలసిన ముఖ్యాంశాలు రెండు ఉన్నాయి :

మొదటిది.: ఉపమానంలోని గృహనిర్వాహకుడు తాను ఎలాంటి సంక్షోభంలో చిక్కుకున్నాడో గ్రహించాడు; తన అవినీతి బట్టబయలయింది,

త్వరలో తన ఉద్యోగం ఊడిపోబోతుంది, తాను త్వరలోనే నిరుద్యోగిగా నిరాధారంగా నడివీధిలో నిలబడవలసి వస్తుంది. ఇలా... గృహనిర్వాహకుడు తన సమస్యలను చక్కగా విశ్లేషించి చూశాడు, తాను ఎదుర్కోబోయే సంక్షోభం ఎలాంటిదో అంచనా వేశాడు; ఈ సంక్షోభం నుంచి బయట పడాలంటే తక్షణమే తాను స్పందించవలసిన అవసరాన్ని కూడా గుర్తించాడు.

రెండవది : అతడు తక్షణమే ఒక నిర్ణయానికి రాగలిగాడు, తెలివైన నిర్ణయం తీసుకున్నాడు, తక్షణమే దానిని అమలు చేశాడు. గతంలో మాదిరిగానే ఇప్పుడు కూడా అతడు “ముందు చూపు”తోనే వ్యవహరించాడు; ఈ సంక్షోభంనుంచి బయటపడటం, బతికి బట్టకట్టడం అతడి ఏకైక లక్ష్యం. ఆ లక్ష్యాన్ని సాధించడంలో అతడు సఫలుడయ్యాడు. అయితే అవినీతిమయమైన అతడి ఆలోచనలు, పథకాలు పన్నుగడలు తెలివితేటలు

లోకాంత్యగడియలో అతడికి ఎందుకూ కొరగావు, అతడికి “ముక్తిభాగ్యాన్ని (నిత్యజీవాన్ని)” ఆర్జించి పెట్టలేవు. ఎందుకంటే అతడు కేవలం ఈ లోకంలో బతకడానికే తన “ముందుచూపు”ను తెలివితేటలను వినియోగించాడు. అయితే ఇదే “ముందు చూపు”ను తెలివితేటలను క్రియాశీలతను “నిత్యజీవప్రాప్తి”కి వినియోగిస్తే శాశ్వతఫలితాలు సాధించవచ్చునని యేసు ప్రభువు తన శిష్యులను ఉద్బోధిస్తున్నారు.

అవును. “వెలుగు సంబంధులైన” తన శిష్యులు (16:8), “లోక సంబంధు”లలో ఒకడైన గృహనిర్వాహకుడి “ముందు చూపు”ను ఆదర్శంగా తీసుకొని లోకాంత్య గడియలో “రక్షణ”భాగ్యం సొంతం చేసుకోవడానికి ముందుగానే తమనుతాము సిద్ధం చేసుకోవాలని యేసుప్రభువు కోరుతున్నారు.

1. ముందుగా శిష్యులు తాము ఎలాంటి కాలంలో ఎలాంటి స్థితిలో ఉన్నారో అర్థం చేసుకోవాలని యేసుప్రభువు కోరుతున్నారు. త్వరలో లోకాంత్యయుగం ఆరంభం కాబోతుంది, అలాగే దైవరాజ్య ఆవిష్కరణ ఎంతోదూరంలో లేదు (పెంతెకోన్నాడు దైవరాజ్య ఆవిష్కరణ జరుగబోతుంది); వీటన్నింటినీ నెరవేర్చడానికే యేసు ప్రభువు యెరూషలేము

నగరానికి ప్రయాణమై వెళ్తున్నారు. ఈ నేపథ్యాన్ని తన శిష్యులంతా అర్థం చేసుకొని, తమను తాము సిద్ధపరచుకోవాలన్నది ప్రభు యేసు ఆకాంక్ష.

2. జరుగుతోన్న పరిణామాలను అర్థం చేసుకున్న శిష్యులు తక్షణమే - తాము యేసు ప్రభు శిష్యులుగానే కొనసాగుతామని దృఢమైన నిర్ణయం తీసుకోవాలి, దైవరాజ్యంలో పౌరులుగా మారి అనంతకాలమూ నిత్యానందంగా జీవించడానికి సన్నద్ధులు కావాలి. అంటే... దైవరాజ్యానికి, యేసుప్రభు శిష్యురికానికీ ఆటంకాలుగా నిలిచే, బంధాలు బంధుత్వాలు, లౌకికమైన ఆశాపాశాలు, సిరిసంపదలన్నిటినీ త్యజించగలగాలి (విడిచిపెట్టాలి); క్రీస్తుప్రభు శిష్యులుగా తాము పాటించవలసిన నియమాలను నిష్ఠగా పాటించాలి, ప్రభువుకు యోగ్యులైన శిష్యులుగా జీవించాలి, నిత్య జీవాన్ని (రక్షణభాగ్యాన్ని) పొందడానికి ప్రభువు నిర్దేశించిన విధులను ఆదేశాలనన్నింటినీ అక్షరాలా నెరవేర్చడానికి కృషిచేయాలి. యేసు ప్రభువు ప్రసాదించబోయే “జీవం (నిత్యజీవం)” కోసం ప్రభు శిష్యులు తమకున్న సర్వస్వాన్నీ, చివరికి తమనుతామే త్యజించుకోవడానికి సిద్ధంగా ఉండాలి. ఎందుకంటే స్వయంగా యేసు ప్రభువే ఆ విధంగా చేశారు. మనుష్యకుమారుడుగా తనకుగల మానవ స్వభావంతో సహా తండ్రి దేవునితో వ్యక్తిగతానుబంధాన్ని ఏర్పరచుకోవడానికీ, మహిమపరుపబడిన మానవ స్వభావంతో తండ్రి దేవుని కుడిపక్కన ఆసీనులు కావడానికీ తనకున్న సర్వస్వాన్నీ, చివరికి తన ప్రాణాలనుసైతం “నిలువపై” బలికావించబోతున్నారు.

ఇలా ఈ ఉపమానం ద్వారా యేసుప్రభువు లౌకిక సంపదలను త్యజించి, రానున్న దైవరాజ్యంలో ప్రవేశాన్నీ నిత్యజీవాన్నీ పొందడానికి సిద్ధపడాలని తన శిష్యులకు బోధించారు.

ఈ నేపథ్యంలోనే ప్రభువు మరికొన్ని సూక్తులనుకూడా ప్రబోధించారు (16:10-13).

ప్రభు శిష్యులు రానున్న దైవరాజ్యాన్ని అర్థం చేసుకొన్నట్లయితే, దైవరాజ్యాన్ని ఆవిష్కరించబోతున్న యేసుక్రీస్తు ప్రభువుకు అనుక్షణం విశ్వాస

పాత్రులుగా జీవించాలి, ఆయనతోపాటు దైవరాజ్యప్రవేశం చేయాలి (16:10)
 అలాగే “పరలోక సంపదలను” సమకూర్చు కోవడానికీగాను ప్రభు
 శిష్యులు (క్రైస్తవ విశ్వాసులు) “ఈ లోక సంపద”లను సాధనాలుగా
 వాడుకోవాలి. అంటే అశాశ్వతమైన ఈ లోక సంపదలను అవసరాలలో
 ఉన్న సాటి పేదలతో (పొరుగు వారితో) పంచుకోవడం ద్వారా దైవరాజ్యంలో
 శాశ్వత జీవాన్ని పొందవచ్చునని ప్రభువు సూచిస్తున్నారు (16:11-12).

అంతేకాదు యేసు ప్రభు శిష్యులు ద్రవ్యం (ధనం) మీద ఆధారపడి
 బతకనవసరంలేదు, ద్రవ్యానికి (ధనానికి) దాసులుగా బతకరాదు; వారు
 దేవుని మీద దేవుని రాజ్యం మీద మాత్రమే ఆధారపడి జీవించాలి, దేవుణ్ణి
 దేవుని రాజ్యాన్ని మాత్రమే సేవించాలి (16:13).

ఒక్కమాటలో చెప్పాలంటే యేసు క్రీస్తు మరణం పునరుత్థానం
 మోక్షార్హణం పవిత్రాత్మ ఆగమన ఘట్టాల (పెంతెకోస్తు) అనంతరం
 అవతరించబోయే దైవరాజ్యంలో పౌరసత్వాన్ని పొందాలంటే ప్రభు
 శిష్యులందరు (క్రైస్తవ విశ్వాసులందరు) ఈలోక సంపదలను తృణప్రాయంగా
 భావించాలి, త్యజించాలి.

సామాన్య 26వ ఆదివారం

29-09-2019

అమోసు 6:1,4-7

1తిమోతి 6:11-16

లూకా 16:19-31

క్రైస్తవుల జీవితాలు ధనవ్యామోహంలో కూరుకొనిపోకూడదు. లౌకిక సంపదల వేటలో వారు దారితప్పరాదు. ధనార్జననే అధిక ప్రాధాన్యమిచ్చే క్రైస్తవుల జీవితాలలో క్రీస్తు ప్రభువుకు ప్రాధాన్యం తగ్గుతుంది, క్రీస్తు ప్రభువు ఇచ్చిన పారలౌకిక వాగ్దానాల మీద నమ్మకం సడలుతుంది, భక్తి జీవనం నామమాత్రంగా మిగులుతుంది.

ఆ పతనావస్థ నుంచి మనలను కాపాడడానికి ప్రభువు మనకు తన దివ్య శరీర రక్తాలనే “జీవాహారంగా” ప్రసాదిస్తున్నారు, ధనానికి మనం దాసోహం కాకుండా కాపాడుతారు. మనకున్న భౌతిక సంపదలను దేవునిపట్ల ప్రేమతోను, సాటిమానవులపట్లగల ప్రేమతోను సద్వినియోగం చేస్తే అశాశ్వతమైన సంపదలనే శాశ్వతజీవాన్ని సంపాదించిపెట్టే సాధనాలుగా మలచుకొనే శక్తిని మనకు అనుగ్రహిస్తారు.

మొదటి పఠనం: అమోసు 6:1,4-7

అమోసు ప్రవక్త యూదయా రాజ్యంలోని తెకోవ ప్రాంతానికి చెందినవాడనీ, ఉత్తర రాజ్యమైన ఇస్రాయేలు దేశంలో దేవుడు పంపిన ప్రవక్తగా ప్రవచించాడనీ, ఆ కాలంలో రెండవ యెరొబామురాజు ఇస్రాయేలును పరిపాలిస్తున్నాడనీ గత ఆదివారం చదువుకున్నాం.

ఇస్రాయేలీ సమాజంలో పెచ్చరిల్లుతోన్న అన్యాయాలను, అక్రమాలను అమోసు ప్రవక్త తీవ్రంగా ఖండించాడు. ఇస్రాయేలు ప్రజలు వ్యక్తిగతంగాను సామూహికంగాను చేస్తున్న అకృత్యాలు అన్యాయాలు ప్రభువైన దేవునికి తెలుసుననీ, ఆయన వారిని కఠినంగా శిక్షించబోతున్నారనీ అమోసు హెచ్చరించాడు. అయినా ఇస్రాయేలు ప్రజలు అమోసు మాటలను పెడచెవిని పెట్టారు. ఫలితంగా దేవుని కోపాగ్నికి గురయ్యారు. అస్సీరియా సేనలు దండెత్తివచ్చి ఇస్రాయేలు దేశాన్ని జయించారు. క్రీ.పూ. 722 నాటికి ఇస్రాయేలు రాజ్యం తన సార్వభౌమత్వాన్నీ స్వతంత్రదేశంగా తన మనుగడను పూర్తిగా కోల్పోయింది.

అమోసు ప్రవక్త కేవలం ఉత్తర రాజ్యమైన ఇస్రాయేలులో మాత్రమే ప్రవచించలేదు. దక్షిణ రాజ్యమైన యూదయాలో కూడా తన ప్రవక్త ధర్మాన్ని నిర్వర్తించాడు. యూదయా సమాజంలో జరుగుతోన్న అన్యాయాలను అక్రమాలను తీవ్రంగా ఖండించాడు. ముఖ్యంగా సమాజంలోని ఉన్నత వర్గాలకు చెందిన “భోగప్రియులను” ముఖ్యంగా సమాజంలోని ఉన్నత వర్గాలకు చెందిన “భోగప్రియులను” తీవ్ర పదజాలంతో దుయ్యబట్టాడు. పేదప్రజల కడుపుకొట్టి వారు విలాసాలతో మునిగి తేలుతున్నారని విమర్శించాడు.

అలాగే యెరుషలేము పాలకులపై కూడా అమోసు ప్రవక్త ఘాటయిన విమర్శలను సంధించాడు. దేవుని ధిక్కరించిన ఇస్రాయేలు అస్సీరియనుల దాడులలో నామరూపాల్లేకుండా నశించడం కళ్ళారా చూచికూడా తమ తప్పులు తెలుసుకొని యూదయా పాలకవర్గాన్ని దుయ్యబట్టాడు.

అంతేకాదు ఇస్రాయేలు పతనం నుంచి పాఠాలు నేర్చుకోవడానికి బదులు, బోగలాలన జీవనం గడుపుతోన్న యూదయాలోని సంపన్న వర్గాలకు నైతం పతనం తప్పదని అమోసు ప్రవచించాడు. దేవుని ఆజ్ఞలను ధిక్కరించి, “దేవుని పేదలను” విస్మరించి వారు చేస్తోన్న పాపాలకుగాను శిక్షతప్పదనీ శత్రువుల చేతజిక్కి ప్రవాసానికి ఈడ్చుకుపోబడే బందీలలో వారే మొదటివారవుతారనీ హెచ్చరించాడు. అయినా వారిలో చలనం కలుగలేదు. చివరికి క్రీ.పూ.

597లో బాబిలోనియా సేనలు దండెత్తి వచ్చి యెరూషలేమును జయించి, దేశంలోని ఉన్నత వర్గీయులను వైపుణ్యం గలవారందరినీ బానిసలుగా బాబిలోనియాకు ఈడ్చుకుపోయాయి. ఈ విధంగా ఆమోసు ప్రవచనం అక్షరాల నెరవేరింది.

ఈ పఠనం మనకు బోధించే ప్రధాన సందేశమేమిటంటే పేదల శ్రమను దోచుకుని వారిని బాధించేవారు దైవప్రజలు అనిపించుకోలేరు, దైవానుగ్రహానికి పాత్రులు కాలేరు.

ఇకపోతే ఈ పఠనం ఈనాటి సువార్తా పఠనానికి మంచి ఉపోద్ఘాతమవుతుంది. సువార్తా పఠనంలో యేసుప్రభువు “ధనికుడు లాజరు” ఉపమానం చెబుతూ పేదల బాదలను ఉపేక్షించే ధనికవర్గం వారు ఏవిధంగా దేవుని దండనకు గురవుతారో తెలియజేస్తున్నారు, భోగలాలనులైన సంపన్నులను తీవ్రంగా హెచ్చరిస్తున్నారు.

రెండవ పఠనం: 1 తిమోతి 6:11-16

అపోస్తలు పౌలు తన తొలి వేద ప్రచార యాత్ర చేస్తోన్న కాలంలో లిస్ట్రాలో పౌలుకు తిమోతి పరిచయమయ్యాడు. పౌలు చేతులమీదుగానే తిమోతి పరిచయమయ్యాడు. పౌలు చేతులమీదుగానే తిమోతి, అతడి తల్లి యూనిస్ అమ్మమ్మలోయస్ జ్ఞానస్నానం పొందారు. ఒక బహిరంగ అర్చనా కార్యక్రమంలో వీరు జ్ఞానస్నానం స్వీకరించారు, క్రీస్తు ప్రభువుపట్ల తమకుగల విశ్వాసాన్ని అందరి ఎదుట ముక్తకంఠంతో చాటి చెప్పారు అందరి ఎదుటనే తమ జ్ఞానస్నాన వాగ్దానాలు చేశారు.

ఈనాటి పఠనంలో పౌలు తిమోతీకి తన జ్ఞానస్నాన ప్రమాణాలను గుర్తుచేస్తున్నాడు. జ్ఞానస్నాన పయంలో అతడు చేసిన వాగ్దానాలకు కట్టుబడి ఉండుమని హితవు చెబుతున్నాడు. ఎఫేసు క్రైస్తవ సంఘానికి అంకితభావంతో సేవలు చేయుమని ప్రోత్సహిస్తున్నాడు.

ఈ పఠనంలో మనం గమనించవలసిన ముఖ్యాంశాలు మూడు ఉన్నాయి.

మొదటిది: ఇక్కడ పౌలు తిమోతీని “దైవజనుడు” అని సంబోధిస్తున్నాడు. పూర్వనిబంధన కాలంలో మోషేకు, ప్రవక్తలను మాత్రమే “దైవజనులుగా” సంబోధించేవారు. అదే సంబోధనతో పౌలు తిమోతీని పిలవడం తిమోతి వ్యక్తిత్వం ఎంత విశిష్టమైనదో తెలియజేస్తుంది. నాడు మోషే ఏవిధంగా ఇస్రాయేలు ప్రజలను ప్రభువైన దేవుని సాన్నిధ్యానికి నడిపించారో, అదేవిధంగా నేడు తిమోతి ఎఫేసు క్రైస్తవులను తండ్రి దేవుని సన్నిధానానికి నడిపించాలని పౌలు సూచిస్తున్నాడు.

రెండవది: ఇక్కడ పౌలు ఈలోకంలో యేసుప్రభువు గడపిన బహిరంగ జీవితం గురించి ప్రస్తావిస్తున్నాడు. ఆయన బహిరంగ జీవితమంతా ఒక సజీవ సాక్ష్యమేనని చెబుతున్నాడు. ప్రభువు పిలాతు ఎదుట తాను “సత్యానికి సాక్ష్యమీయడానికి వచ్చానని ప్రకటించడమే ఆయన బహిరంగ జీవన సారాంశమని తెలియజేస్తున్నాడు. అవును. యేసుక్రీస్తు ప్రభువు సత్యానికి సాక్ష్యమీయడానికే ఈ లోకానికి వచ్చారు. తండ్రి దేవుని వాగ్దానాలకు, ధర్మచట్టం ద్వారా ఆయన ఇచ్చిన ఆజ్ఞలను, ప్రవక్తల ద్వారా జారీచేసిన ఆదేశాలను యేసుప్రభువు సాక్షిగా నిలిచారు.

అదేవిధంగా తిమోతి కూడా అదే సత్యానికి సాక్షిగా నిలువాలనీ, ప్రభువైన దేవుడు తండ్రి అనీ, యేసుక్రీస్తు ప్రభువు ఆయన శిష్యకుమారుడన్న సత్యాన్ని లోకానికి చాటి చెప్పాలనీ పౌలు కోరుతున్నాడు.

మూడవది: యేసుక్రీస్తు ప్రభువు సాక్షాత్తు దేవుని కుమారుడన్న సత్యాన్ని లోకాంత్యం ఆయన మహిమాన్వితుడై మరల వచ్చే వరకు చాటిచెబుతూనే ఉండాలని పౌలు తిమోతీకి స్పష్టం చేస్తున్నాడు.

సువార్తా పఠనం: లూకా 16:19-31

మానవులు భౌతిక సంపదలను ఏవిధంగా సద్వినియోగం చేసుకోవాలనే అంశంమీద

యేసుప్రభువు అనేక ఉపమానాలద్వారా బోధిస్తూ వస్తున్నాడు. గత ఆదివారం “ముందు చూపుగల గృహనిర్మాహకుడు” అనే ఉపమానం చెబుతే ఈలోక సంపదలను దైవరాజ్య ప్రవేశానికీ, నిత్యజీవ సాధనకు ఉపకరణాలుగా వాడుకోవాలని తన శిష్యులకు బోధించారు ప్రభువు, తన శిష్యులు అవినీతిమయమైన లోకానికి చెందినవారు కారనీ, అయితే అవినీతిమయమైన లోకంలో ఉన్న సిరిసంపదలను దైవరాజ్యంలో ప్రవేశించడానికి సద్వినియోగం చేసుకోవచ్చుననీ ప్రభువు స్పష్టం చేశారు.

ఇకపోతే ఈ ఆదివారం మనం చదువుకుంటోన్న సువార్తా పఠనంలో యేసుప్రభువు “ధనికుడు లాజరు” ఉపమానం చెబుతున్నారు. ఈ ఉపమానంలో “లోకీక సంపదలను సద్వినియోగం చేసుకొనే విధానం” గురించి యేసుప్రభువు చేస్తున్న ఉపదేశాలు ముగింపుకు వస్తున్నాయి.

యేసుప్రభు సమకాలీన సమాజంలో ఆనాటి సమాజంలో రోమను చట్టప్రకారం న్యాయబద్ధంగా సంపాదించుకున్న ఆస్తిపాస్తులను సదరు యజమానులు తమ ఇచ్చానుసారం వినియోగించుకోవచ్చును, విచ్చలవిడిగా ఖర్చుచేసినా తప్పుపట్టేవారుగానీ, ఆపేక్షించేవారుగానీ ఉండరు. ఇదే చట్టాన్ని యూదమత నాయకులైన పరిసయ్యులు సద్దాకయ్యులు యూదమత అధికారులు వూర్తిగా వినియోగించుకొనేవారు. వీరందరూ లోకీక సంపదలతో కూడబెట్టుకోవడంలో సిద్ధపాస్తులు గనక, తాము కూడబెట్టుకున్న సంపదలతో భోగలాలన జీవనం గడపడానికి రోమను చట్టం చక్కని ఆసరాగా లభించింది.

నిజానికి ఈ పరిసయ్యులు సద్దాకయ్యులు మతాధికారులందరు ప్రభువైన దేవుని ఆశీర్వాద ఫలితంగానే తమకు సిరిసంపదలు వొసగుతాయనీ, సాక్షాత్తు దేవుడే తమ భక్తికిమెచ్చి తమను శ్రీమంతులను చేశారనీ నమ్ముతూ ఉండేవారు. అలా “దైవానుగ్రహంతో లభించిన భౌతిక సంపదలను తమ ఇచ్చానుసారం వెచ్చించడానికీ, సుఖజీవనం గడపడానికి రోమను చట్టం “సాకుగా” లభించింది.

అంతేకాదు ఈ యూదమత అధిష్టానంవారు తాము “తండ్రి అబ్రహాము” పుత్రులు గనక, దైవరాజ్యం మీద తమకు సర్వాధికారాలు ఉన్నాయని భావించేవారు. దైవరాజ్య ప్రవేశం నిత్యజీవ ప్రాప్తి తమకు అలవోకగా లభిస్తాయని వారు భ్రమపడుతూ ఉండేవారు. యేసుప్రభువు చెప్పిన “ధనికుడు లాజరు” ఉపమానంలో “ధనికుడు” యూదమత నాయకులకు ప్రతినిధిగా నిలిస్తే, “లాజరు” దేవునిపైన ఆధారపడి జీవించే “ప్రభువైన దేవుని పేదజ్రలకు ప్రతినిధిగా నిలుస్తున్నాడు. “లాజరు” అనే మాటకు “నా దేవుడు సహాయం చేస్తాడు అని అర్థం. ఆనాటి సమాజంలోని వాస్తవికతకు అద్దం పట్టడానికే యేసు ప్రభువు ఈ పాత్రలను ప్రవేశపెట్టారు. ఈ ఉపమానంలో బోధకులు ప్రత్యేకంగా గమనించవలసిన అంశాలు అయిదు ఉన్నాయి.

మొదటిది: ఈ ఉపమానంలో ధనికుడు రోమను చట్టాన్ని ఆసరాగా తీసుకుని తనకున్న సంపదలను విచ్చలవిడిగా ఖర్చుపెడుతూ విలాసంగా జీవిస్తున్నాడు. సాటి యూదజాతి ధనికులూ మతాధికారుల్లా ఇతడూ “నేను తండ్రి అబ్రహాము కుమారుణ్ణి గన మోక్షభాగ్యం దానంతట అదే లభిస్తుంది.” అని భ్రమపడుతూ ఉండేవాడు. ఈ లోకంలో తనకున్న సంపదలను పరలోకప్రాప్తి కోసం వినియోగించుకోవాలనే ఆలోచనే లేకుండా విశ్వంఖలంగా బతుకుతున్నాడు. అతడి వాకిట్లోనే పడివున్న “లాజరు” అనే పేదవాణ్ణి అతడు ప్రతిరోజూ చూస్తూనే ఉండేవాడు. అయినా అతణ్ణి చేరదీపి ఆడుకోవడానికి ధనికుడికి మనసు ఒప్పులేదు. బహుశా, ఆలాంటి దిక్కులేని వాళ్ళను చూచుకోవడానికి ధనికుడికి దేవుడే ఉన్నాడు లెమ్మని ఊరుకొని ఉంటాడు. లేదా లాజరు అంటే “నాకు దేవుడు సహాయం చేస్తాడు” అని వెలుకారంగా నవ్వుకుని ఉంటాడు. పరలోక ప్రాప్తి గురించి భ్రమలో ఉండటమే ఆ ధనికుడు చేసిన మొటిపాపం.

రెండవది: తన గడప ఎదుట పడిఉన్న లాజరు పేదరికాన్ని తొలగించడానికిగానీ, అతడి

వ్యాధిని నయంచేయడానికి గానీ ఎలాంటి ప్రయత్నమూ చేయకపోవడం అతడు చేసిన రెండవ పాపం. అవును చేయవలసిన ఉపకారం చేయకపోవడం కూడా పాపమే.

మూడవది: ఈ ఉపమానం ద్వారా యేసుప్రభువు ధనిక యూదులకు వేస్తోన్న ప్రశ్న స్పష్టంగా ఉంది. భౌతిక సంపదలను వారు దేవుని అనుగ్రహానికి ఆశీస్సులకు గుర్తులుగా భావిస్తున్నారు గనక, దేవుని చిత్తప్రకారం వాటిని తమ ఇరుగుపొరుగున ఉన్న పేదలలో అవసరాలలో ఉన్న వారితోనూ పంచుకోవడం వారి బాధ్యత, తద్వారా నిత్యజీవప్రాప్తికి తమవంతు కృషి చేయడం వారి ధర్మం. ఆనాటి ధనికవర్గంవారు ఈ ధర్మాన్ని విస్మరిస్తున్నారు.

లౌకిక సంపదలకు మానవ హృదయాలను వశపరచుకొనే శక్తి ఉంటుంది. వాటిని సక్రమంగా వినియోగించుకోవడం తెలుసుకోలేకపోతే అవి ధనికుల హృదయాలను దేవునికి దూరంగా, సాటివారికి దూరంగా మళ్ళిస్తాయి. దేవుడునుగ్రహించే నిత్యజీవభాగ్యాన్ని వారికి దూరం చేస్తాయి.

నాల్గవది: యూదుల విశ్వాసం ప్రకారం “అబ్రహాము ఒడి” అంటే అంతిమతీర్పుకు ముందు నీతిమంతులు వేచి ఉండే పవిత్ర స్థలం. అప్పటికే నీతిమంతులు దేవుని ఆశీస్సులను పొంది శాంతి సమాధానాలను అనుభవిస్తూ ఉంటారు. అదే యూదుల విశ్వాసం ప్రకారం “పాతాళము” అంటే మరణించిన అవినీతి పరులు తుదితీర్పు కోసం ఎదురుచూస్తూ వేచి ఉండే నరకకూపం వంటిది. వారు తమ జీవితకాలంలో చేసిన పాపకర్మలకు గాను ఈ పాతాళంలోనే నరకయాతన ననుభవిస్తుంటారు.

మరోమాటలో చెప్పాలంటే “అబ్రహాము ఒడి” పరలోకానికి, “పాతాళం” నరకలోకానికి గుర్తులు. ఈ రెండింటి మధ్యగల అగాధాన్ని దాటటం అబ్రహాము వంటి పితరులకు కూడా సాధ్యం కాదని చెబుతున్నార ప్రభువు.

ఈ లోకంలో “విందులు విసేదాలతో” కాలం గడిపిన ధనికుడు పాతాళానికి చేరితే అతడి వాకిట పడి ఉన్న నిరుపేద లాజరు అబ్రహాము ఒడికి చేరుకున్నాడు.

దీనిని బట్టి మనకు ఒక సత్యం స్పష్టమవుతుంది. అదేమిటంటే ఒక వ్యక్తి ఈ లోకంలో ఎవరి సహవాసంలో జీవిస్తాడో, మరణించాక వారి సహవాసానికి చేరుకుంటాడు. ఉదాహరణకు ఇహలోకంలో ఉండగా దేవునితో వ్యక్తిగతానుబంధం ఏర్పరుచుకొని పవిత్రజీవనం గడపే వ్యక్తి, మరణించిన తరువాత కూడా ప్రభువైన దేవుని సహవాసంలో అనంతకాలమూ జీవించగలుగుతాడు, నిత్యానందాన్ని అనుభవించ గలుగుతాడు. అయితే దేవునితో వ్యక్తిగతానుబంధం ఏర్పరుచుకోవడమూ అంటే తాను దేవునికి సన్నిహితంగా ఉన్నానే భ్రమలలో బతకడంకాదు, ప్రభువైన దేవుడు మోషే ద్వారా ప్రవక్తల ద్వారా చేసిన వాగ్దానాలను “అలకించాలి”. వాటికి అనుగుణంగా జీవించాలి. ఆలాంటివారే మరణానంతరం దేవుని సహవాసంలో అనంతకాలమూ జీవించగలుగుతారు.

అయిదవది: ఈ ఉపమానంలో ధనికుడు “తండ్రి అబ్రహామును” ఒక కోరిక కోరుతాడు, లాజరును భూలోకానికి పంపి, తనలా భోగలాలస జీవనం గడుపుతోన్న తన అయిదుగురు సోదరులకు మరణానంతరం తాను అనుభవిస్తోన్న నరకయాతన గురించి తెలియజేయుమంటాడు, వారిని హెచ్చరించుమని కోరుతాడు. దీనినిబట్టి మనకు అర్థమయ్యే యథార్థమేమిటంటే ఈ ధనికుడు అతడి సోదరులు కూడా తాము అబ్రహాము పుత్రులు గనక రక్షణ పొందుతామని భ్రమపడి ఉంటారు, తమ యూదుజాతి వారసత్వం తమకు ముక్తిభాగ్యం ప్రసాదిస్తూందనే “మూఢనమ్మకంతోనే” తమ ఇచ్చానుసారం జీవించడానికి అలవాటుపడి ఉంటారు. ఈ తరహా భ్రమలు, మూఢనమ్మకాలు కడకు తమను “నరకాగ్ని” పాలు చేస్తాయనొ కలలోనైనా ఊహించి ఉండరు.

ఇలాంటి యూదులను ముఖ్యంగా వరిన యియ్యలు నద్దొక యియ్యలు

యుదమతాధికారులందరినీ యేసు ప్రభువు ఈ ఉపమానం ద్వారా హెచ్చరిస్తున్నారు. వంశ వారసత్వాలు, జాతుల వారసత్వాలూ మనిషికి “ముక్తిని” ప్రసాదించలేవని స్పష్టం చేస్తున్నారు. ఈ తరహా భ్రమలలో బతికేవారంతా నరకం పాలవుతారని హెచ్చరిస్తున్నారు.

దీనికి బదులుగా నిత్యజీవాన్ని కోరుకునే వారందరు ప్రభువైన దేవుని వాగ్దానాలను విశ్వసించాలనీ, తదనుగుణంగానే తండ్రి దేవుని రూపాన్ని తనలో దర్శించగలగాలనీ యేసు ప్రభువు బోధిస్తున్నారు.

అంతేకాదు భౌతిక సంపదలకు ఉండే ఆత్మ వినాశకశక్తిని అందరూ గుర్తించాలనీ, లౌకికసిరులపట్ల జాగరూకతతో మెలగాలనీ, సిరిసంపదలు స్వల్పమైనవైనా అపారమైనవైనా వాటికి దాసులైనవారు దేవునికి దూరమవుతారనీ, దేవుని వాగ్దానాలను అపార్థం చేసుకొని భ్రమలలో కూరుకుపోతారనీ ప్రభువు హెచ్చరిస్తున్నారు.

క్రైస్తవ విశ్వాసులు భౌతిక సంపదల విషయంలోను, మరణానంతర జీవనం విషయంలోను భ్రమలకు లోనుకాకుండా పవిత్రజీవనం గడపాలంటే అనునిత్యమూ అనుక్షణమూ యేసుప్రభు సందేశాలకు ఆదేవాలకు వాగ్దానాలకు అనుగుణంగా జీవించడం అలవరచుకోవాలి, “ధనం కన్నా దైవం మిన్న” అనే సత్యానికి సాక్షులుగా నిలవాలి.

ముగింపు

“ధనికుడు లాజరు” ఉపమానం చదివిన వారు లోకంలోని ధనికులందరు నరకానికి వెళ్తారనీ, పేదవాళ్ళందరూ మోక్షానికి వెళ్తారనీ అనుకోరాదు.

తమకున్న ధనధాన్యాలను, సిరిసంపదలను దేవుని సంకల్పం ప్రకారం ధార్మిక కార్యాలకు ఉపయోగించే ధనికులున్నారు. దేవునిపట్ల తమకున్న ప్రేమను, సాటి మానవులపట్ల తమకుగల ప్రేమను వ్యక్తం చేయడానికి తమ కోసం ధనాన్ని రాజ్యాలనూ కూడా త్యజిస్తాయంగా త్యజించిన మహారాజులున్నారు. ఇలాంటి ధనికుడు “తామరాకు మీద నీటిబొట్టు” ఈ లోకంలోనే “దేవునితో వ్యక్తిగత అనుబంధాన్ని ఏర్పరచుకొని” దేవుని సహవాసంలో జీవించగలుగుతారు, మరణానంతరం నిత్యజీవం పొందడానికి యోగ్యులవుతారు.

అలాగే కొంతమంది పేదప్రజలు తమకు ఉన్నది కొద్దిపాటి ఆస్తిపాస్తులే అయినప్పటికీ వాటినే సర్వస్వంగా భావిస్తారు. వాటికోసం దేవుడి ఆజ్ఞల్ని ఆదేశాలను మీరడానికి, చివరిగా దేవుణ్ణి వదులుకోవడానికీ, కూడా వెనుకాడరాదు. గనకనే నూరు రూపాయల కోసం, గజం భూమికోసం, చేల గట్టులకోసం, గట్టమీద చెట్లకోసం పొరుగువారితో తగువులాడుతూ ఉంటారు, సాటిపేదల కొద్దిపాటి ఆస్తిపాస్తులను కూడా కలుపుకుని తాము పెద్దవాళ్ళం కావాలని తాపత్రయపడుతూంటారు. వీరందరూ పేదవాళ్ళే అయినప్పటికీ లౌకిక సంపదలమీద వీరు పెంచుకున్న మమకారం కారణంగా దేవునికి దూరమవుతారు, దైవరాజ్యనికీ మోక్షభాగ్యానికీ శాశ్వతంగా దూరమయ్యే ప్రమాదంలో పడతారు.

గనక ఎవరికీ వారు ఆత్మ పరిశీలనం చేసుకోవాలి. మనకు ఉన్న ఆస్తిపాస్తులు సంపదలు ఏపాటివీ అన్నది ముఖ్యం కాదు, మనకున్న లౌకిక సంపదలను దేవుని చిత్త ప్రకారం పుణ్యకార్యాలకు ఖర్చు పెడుతున్నామా లేదా అనేదే ప్రధానం.

మనం ధనికులమైనా, పేదలమైనా మన దగ్గర ఉన్న ప్రతి రూపాయి పరలోకరాజ్యం వైపు మనం చేసే ప్రయాణంలో సోపానాలుగా ఉపయోగపడాలి! ఎప్పటికీ “ధనం కన్నా దైవమే మిన్న” అన్న సత్యాన్ని గుర్రెరిగి జీవించాలి!

1. ఉపదేశులకు సదస్సు:

ది. 13-08-2019 నుండి ది. 14-08-2019 వరకు ఉపదేశులకు పాస్టరల్ సెంటరు నందు సదస్సు జరిగినది. “శ్రీసభ ప్రేషిత సువార్తా సేవ”, “యేసుని వ్యూహం” మరియు “క్రీస్తు ప్రభువు శిష్యులకు ఉండవలసిన మౌలిక సంబంధాలు” అనే అంశాలపై సదస్సు నిర్వహించడం జరిగింది. మేత్రాసనంలో పలు విచారణల నుండి 184 మంది ఉపదేశులు ఈ సదస్సుకు హాజరుకాగా, రెవ.ఫా. యం. సాల్మన్ రాజా (ప్రాంతీయ పాస్టరల్ సెంటర్ డైరెక్టర్) గారు పై అంశాలపై బోధించారు.

2. ఉపదేశుల పరిచర్యకు శిక్షణ:

ఉపదేశిగా పనిచేయాలని ఆసక్తి ఉన్నవారికి పాస్టరల్ సెంటర్ నందు ఒక నెల రోజుల పాటు శిక్షణ ఇవ్వడానికి ప్రణాళికను సిద్ధం చేస్తున్నాము. కావున ప్రస్తుతం ఉన్న ఉపదేశులు, మీకు తెలిసిన వారిలో ఎవరినైనా ఈ పరిచర్యకు ఆసక్తిగా ఉన్నట్లయితే తెలుపగలరు.

అర్హతలు:

1. కనీసం పదవ తరగతి చదివి ఉండాలి. (పాస్/ఫాయిల్)
2. కఠోలిక కుటుంబానికి చెంది ఉండాలి.
3. సొంత ప్రార్థన చేయగలిగి ఉండాలి.
4. పాటలు పాడగలిగిన సామర్థ్యం ఉండాలి.

శిక్షణ ఉచితం అభ్యర్థుల వివరాలు తెలిసిన తరువాత ఏ నెలలో శిక్షణ ఉంటుందో తెలియజేస్తాము. వివరాలకు: ఫా. దామాల విజయకుమార్ (డైరెక్టర్) గారిని 9550758297 నంబరు ద్వారా సంప్రదించండి.

3. జ్యోతిర్మయి బైబిలు పఠిక్ష & సిలబస్

గత 20 సంవత్సరాలుగా జరుగుతున్న జ్యోతిర్మయి బైబిలు పఠిక్ష ఈ సంవత్సరం (2019) నవంబరు 3వ తేదీన (ఆదివారం) ఉ॥ 11.గం॥ల నుండి వివిధ విచారణలలో నిర్వహించబడును. సిలబస్ వివరాలు:

- 1వ కేటగిరి : (4వ తరగతి నుండి 7వ తరగతి వరకు) - లూకా సువార్త, పేతురు వ్రాసిన మొదటి లేఖ.
- 2వ కేటగిరి : (8వ తరగతి నుండి 10వ తరగతి వరకు) - మత్తయి సువార్త యోహాను వ్రాసిన మొదటి లేఖ
- 3వ కేటగిరి : (ఇంటర్ మరియు డిగ్రీ) - యోహాను సువార్త, న్యాయాధిపతులు గ్రంథము
- 4వ కేటగిరి : (ఉద్యోగస్తులు, టీచర్స్) - మార్కు సువార్త, రోమీయులకు వ్రాసిన లేఖ, యాకోబు గారు వ్రాసిన లేఖ)

ఉపదేశులకు జన్మదిన శుభాకాంక్షలు

యమ్. తోమాసు	01-09-1956	9391277536
టి. బాలస్వామి	01-09-1957	9652632382
బి. జోజిబాబు	02-09-1979	9885686653
డి. బాలస్వామి	02-09-1981	9866228710
పి. జేసుదాసు	04-09-1946	9393398225
జి. సత్యానందం	04-09-1969	9441611095
ఐ. జోసఫ్	04-09-1970	9951061833
ఎ. తోమాసు	06-09-1984	7893560199
బి. జోసఫ్	06-09-1969	9948589385
కె. జయరాజు	09-09-1980	9652236519
పి. తేరేసమ్మ	10-09-1986	8119617465
జి. మాత్యూ	10-09-1956	-----
ఎ. యేసురత్నం	10-09-1952	9866751884
డి. బాలస్వామి	10-09-1960	9052433587
కె. నందివర్ధనరావు	10-09-1959	9505510860
కె. లాజరస్	10-09-1957	9553985028
కె. యేసుదాసు	12-09-1962	9705083462
కె. ప్రేమ్ కిరణ్	14-09-1981	9502233298
యమ్. శ్రీను	16-09-1977	9701057002
కె. జాన్ బుజింగరావు	18-09-1945	8184969224
డి. మెల్వియాల్ రాజు	18-09-1979	9866372008
బి. జార్జ్	20-09-1950	9440415135
జె. రవికుమార్	20-09-1981	9493942894
జి. రమేష్	21-09-1976	9912283316
వి. రాజేష్	21-09-1984	8106641287
డి. క్రీస్తురాజు	24-09-1971	8333871149
ఎ. బంగారుబాబు	26-09-1994	9441802213
యమ్. యెషయా	29-09-1966	9912045225
యస్. జాన్సేసు	30-09-1954	8897876097
పి. మరియదాసు	30-09-1974	9652469849